COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.9.2015
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2015) 185 final}
{SWD(2015) 186 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Promovarea dezvoltării unei piețe a securitizărilor bazate pe practici solide va contribui la revenirea la o creștere economică durabilă și la crearea de locuri de muncă, în concordanță cu obiectivul prioritar al Comisiei. În plus, un cadru în materie de securitizare comun și de înaltă calitate la nivelul UE va favoriza o integrare mai strânsă a piețelor financiare din Uniune, va contribui la diversificarea surselor de finanțare și va debloca sursele de capital, facilitând astfel acordarea de împrumuturi de către instituțiile de credit gospodăriilor și întreprinderilor. În vederea atingerii acestui obiectiv, trebuie întreprinse următoarele două acțiuni.

Prima acțiune constă în dezvoltarea unui cadru comun solid în materie securitizare pentru toți participanții pe această piață și în identificarea unui subset de tranzacții care să îndeplinească anumite criterii de eligibilitate: securitizările simple, transparente și standardizate, denumite și securitizări STS. Acesta este subiectul propunerii de regulament al Comisiei privind securitizarea. A doua etapă constă în modificarea cadrului de reglementare a securitizărilor în dreptul UE, inclusiv în ceea ce privește cerințele de capital pentru instituțiile de credit și pentru firmele de investiții care inițiază, sponsorizează sau investesc în aceste instrumente, astfel încât să se prevadă un cadru de reglementare mai sensibil la riscuri pentru securitizările STS.

Un astfel de regim de reglementare diferențiat există deja în anumite instrumente legislative, în special în regulamentul delegat privind cerințele prudențiale pentru necesarul de lichiditate al băncilor (indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate)[1]. Acest regim de reglementare trebuie să fie completat acum prin modificarea dispozițiilor privind tratamentul cerințelor de capital reglementat pentru securitizări din Regulamentul nr. 575/2013 (denumit în continuare „CRR”)[2]. Cadrul de securitizare actual, prevăzut de CRR, se bazează, în esență, pe standardele elaborate de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară („BCBS”) cu mai bine de 10 ani în urmă, iar acestea nu fac nicio distincție între securitizările STS și alte tranzacții mai complexe și mai opace.

Criza financiară mondială a evidențiat o serie de deficiențe ale cadrului actual de securitizare, printre care:

• dependența mecanică de ratingurile externe pentru stabilirea cerințelor de capital;

• sensibilitatea insuficientă la risc, datorată faptului că diferitele abordări în materie de ponderare a riscului nu țineau seama decât de un număr insuficient de determinanți de risc;

• efectele în cascadă disproporționate și prociclice ale cerințelor de capital.

---

[1] Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

Pentru a remedia aceste deficiențe și a contribui la sporirea rezilienței instituțiilor de credit la șocurile pieței, BCBS a adoptat în luna decembrie 2014 o recomandare privind un cadru de securitizare revizuit [3] („cadrul Basel revizuit”). Cadrul Basel revizuit a fost elaborat cu scopul de a reduce complexitatea cerințelor actuale privind capitalul reglementat, de a reflecta mai bine riscurile aferente pozițiilor din securitizare și de a permite utilizarea informațiilor aflate la dispoziția instituției pentru a aloca cerințele de capital pe baza calculelor proprii, reducând astfel dependența de ratingurile externe. Conform cadrului Basel revizuit, instituțiile pot calcula cerințele de capital pentru pozițiile lor din securitizare în conformitate cu o ierarhie unică a abordărilor, în cadrul căreia pe primul loc se află abordarea bazată pe modele interne de rating (abordarea IRB). Dacă o instituție nu poate utiliza abordarea bazată pe ratinguri interne, trebuie să utilizeze o abordare bazată pe modele externe de rating, cu condiția ca expunerea să aibă o evaluare externă a creditului care să îndeplinească o serie de cerințe operaționale. În cazul în care nu poate utiliza abordarea bazată pe modele externe de rating, fie pentru că e situată într-o jurisdicție care nu permite utilizarea acestei abordări, fie pentru că nu dispune de informațiile necesare pentru a utiliza această abordare, atunci instituția trebuie să utilizeze o abordare standardizată, bazată pe o formulă furnizată de autoritatea de supraveghere.

Cadrul Basel revizuit nu prevede, în prezent, un tratament mai sensibil la risc pentru securitizările STS. Cu toate acestea, BCBS lucrează în prezent la includerea în noul cadru[4] a criteriilor privind STS adoptate împreună cu Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) la 23 iulie 2015. Primele rezultate ale acestor demersuri sunt așteptate la jumătatea anului 2016.

La nivel european, în urma unei solicitări de aviz adresate de Comisie Autorității Bancare Europene („ABE”) , aceasta din urmă a publicat la 7 iulie 2015 un raport privind securitizările eligibile[5] care recomanda reducerea cerințelor de capital pentru securitizările STS la un nivel prudent în raport cu cele prevăzute de cadrul Basel revizuit și modificarea dispozițiilor din CRR privind cerințele de capital reglementat pentru securitizări în conformitate cu cadrul Basel revizuit pentru a remedia deficiențele cadrului de reglementare actual. Pentru securitizările STS, ABE a recalibrat cele 3 abordări elaborate de BCBS pentru cadrul Basel revizuit, optând pentru valori mai modeste decât cele prevăzute de acesta.

Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor generale ale propunerii de regulament al Comisiei privind securitizarea, și anume redresarea pieței securitizărilor pe o bază mai durabilă și consacrarea acestui instrument ca o modalitate sigură și eficientă de finanțare și de gestionare a riscului, se propune modificarea cerințelor de capital reglementat în materie de securitizări prevăzute în CRR astfel încât:

– să se aplice metodele de calcul al capitalului reglementat stabilite în cadrul Basel revizuit (articolele 254-268); și

---

3 http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf.

4 http://www.bis.org/press/p150723.htm.

5 A se vedea https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf.

– să se introducă o recalibrare pentru securitizările STS, în conformitate cu recomandarea ABE (articolele 243, 260, 262 și 264).

În ceea ce privește primul aspect și pentru a elimina orice formă de dependență mecanică de ratingurile externe, o instituție ar trebui să se bazeze pe propriul calcul al cerințelor de capital reglementat atunci când are aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating (IRB) pentru expunerile de același tip ca și expunerile-suport ale securitizării și atunci când este în măsură să calculeze cerințele de capital reglementat în raport cu expunerile-suport ca și cum acestea din urmă nu ar fi fost securitizate („Kirb”), în toate cazurile cu condiția utilizării anumitor date de intrare predefinite („SEC-IRBA”). Instituțiile care nu pot utiliza SEC-IRBA pentru pozițiile lor dintr-o securitizare dată ar trebui să poată aplica o abordare a securitizării bazată pe modele externe de rating („SEC-ERBA”). Conform SEC-ERBA, cerințele de capital ar trebui alocate tranșelor din securitizare pe baza ratingului lor extern. Atunci când primele două abordări nu sunt disponibile sau utilizarea abordării SEC-ERBA ar antrena cerințe de capital reglementat disproporționate în raport cu riscul de credit încorporat în expunerile-suport, instituțiile ar trebui să fie în măsură să aplice abordarea standardizată în materie de securitizări („SEC-SA”), care ar trebui să se bazeze pe o formulă furnizată de autoritatea de supraveghere, utilizând ca date de intrare cerințele de capital care ar fi calculate utilizând abordarea standardizată (SA) pentru expunerile-suport dacă acestea nu ar fi fost securitizate („Ksa”).

În afară de faptul că va contribui la relansarea piețelor securitizărilor, prezenta propunere va permite, de asemenea, Comisiei să fie un deschizător de drumuri în ceea ce privește activitatea viitoare pe care BCBS ar putea să o consacre tratamentului cerințelor de capital reglementat pentru securitizările STS și să contribuie la îndeplinirea obiectivelor urmărite de BCBS din perspectiva UE.

În termen de cel mult 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia va revizui abordarea propusă cu privire la cerințele de capital pentru expunerile din securitizare, inclusiv ierarhia abordărilor, ținând cont de impactul său asupra evoluțiilor de pe piețele securizărilor și de necesitatea menținerii stabilității financiare a UE.

- **Consecvența cu dispozițiile existente în acest domeniu de politică**

Revizuirea dispozițiilor din CRR privind tratamentul cerințelor de capital reglementat pentru securitizări face parte dintr-un pachet legislativ propus de Comisie, care include regulamentul privind securitizarea și care urmărește să identifice criteriile STS și să stabilească un set comun de norme, aplicabil tuturor sectoarelor serviciilor financiare, referitoare la reținerea riscului, obligația de diligență și cerințele de publicare a informațiilor. Dezvoltarea unei piețe a securitizărilor mai sigure și mai durabile la nivelul UE constituie una dintre pietrele de temelie ale proiectului privind uniunea piețelor de capital și va contribui la atingerea obiectivelor proiectului, respectiv integrarea mai strânsă a piețelor financiare și diversificarea sporită a surselor de finanțare pentru economia UE.

- **Convergența cu celelalte politici ale Uniunii**

În Planul de investiții pentru Europa prezentat de Comisie la 26 noiembrie 2014, obiectivul creării unei piețe durabile pentru securitizările de înaltă calitate a fost identificat ca fiind unul dintre cele cinci domenii în care sunt necesare acțiuni pe termen scurt. Prezentul regulament de modificare va contribui la îndeplinirea obiectivului prioritar al Comisiei care constă în sprijinirea creării de locuri de muncă și a creșterii economice durabile, evitând însă greșelile făcute înainte de criză. În plus, acest cadru prudențial revizuit va favoriza o integrare mai strânsă a piețelor financiare ale UE și va contribui la diversificarea surselor de finanțare și la

deblocarea capitalului pentru întreprinderile din UE. Nu în ultimul rând, cadrul prudențial revizuit va contribui la alocarea mai eficientă a capitalului și la diversificarea portofoliului pentru investitori și va spori eficiența globală a piețelor de capital din UE.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

Temeiul juridic al prezentei propuneri îl constituie articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care împuternicește Parlamentul European și Consiliul să adopte măsuri prin care să asigure apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

CRR, astfel cum este modificat în conformitate cu prezenta propunere, prevede un cadru prudențial armonizat la nivelul UE pentru instituțiile de credit și firmele de investiții prin instituirea unor norme uniforme și direct aplicabile pentru instituțiile respective, inclusiv în ceea ce privește cerințele de capital pentru riscul de credit aferent pozițiilor din securitizare. Această armonizare va asigura condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și va spori încrederea în stabilitatea instituțiilor de pe întreg teritoriul UE, inclusiv în ceea ce privește activitatea acestor instituții ca investitori, inițiatori sau sponsori pe piețele securitizărilor.

- **Subsidiaritatea (pentru competența neexclusivă)**

Numai legislația UE poate garanta faptul că tratamentul cerințelor de capital reglementat pentru securitizări este același pentru toate instituțiile de credit și firmele de investiții care își desfășoară activitatea în mai multe state membre. Existența unor cerințe armonizate în materie de capital reglementat asigură condiții de concurență echitabile, reduce complexitatea în materie de reglementare, evită costurile nejustificate de asigurare a conformității în ceea ce privește activitățile transfrontaliere, favorizează o integrare mai strânsă a piețelor UE și contribuie la eliminarea posibilităților de arbitraj de reglementare. Acțiunile întreprinse la nivelul UE asigură, de asemenea, un nivel ridicat de stabilitate financiară în interiorul Uniunii. Din aceste motive, cerințele de capital reglementat pentru securitizări sunt definite în CRR și numai prin modificarea respectivului regulament ar putea fi atins scopul urmărit prin prezenta propunere. În consecință, prezenta propunere respectă principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TFUE.

- **Proporționalitatea**

Propunerea prevede doar introducerea unor modificări punctuale în textul CRR, modificările respective fiind necesare pentru a aborda problema descrisă în secțiunea 1.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul ales a fost regulamentul, întrucât propunerea necesită modificarea CRR.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Serviciile Comisiei au urmărit îndeaproape și au participat la lucrările forurilor europene și internaționale, în special cele referitoare la activitatea în domeniu a ABE și a BCBS.

Comisia a organizat, de asemenea, o consultare publică în februarie 2015 cu privire la elementele principale ale prezentei propuneri. Comisia a primit observații de la un spectru larg de respondenți, inclusiv de la un număr semnificativ de părți interesate din sectorul bancar (autorități de supraveghere, bănci centrale, alte entități din sectorul bancar), care au prezentat propuneri privind acțiunile specifice care ar trebui întreprinse și privind eventualele beneficii și costuri ale acestora, reflectând astfel consensul larg cu privire la necesitatea unei acțiuni a UE în acest domeniu. Răspunsurile primite în cadrul consultării publice sunt prezentate sintetic în evaluarea impactului care însoțește prezentul document. Răspunsurile sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei „EUSurvey”[6].

În plus, Comisia a desfășurat consultări separate cu statele membre prin intermediul Grupului de experți în materie de servicii bancare, plăți și asigurări, în cadrul reuniunii sale din 22 iulie 2015.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În contextul acțiunilor întreprinse ca urmare a Cărții verzi privind finanțarea pe termen lung a economiei europene[7], Comisia a adresat ABE o solicitare de aviz pentru a strânge date concrete și idei cu privire la caracteristicile cele mai potrivite care ar putea fi folosite pentru a defini securitizările STS și cu privire la măsura în care este adecvat, dintr-o perspectivă prudențială, să se acorde un tratament preferențial diferențiat securitizărilor STS în vederea stimulării piețelor securitizărilor din UE.

ABE a răspuns solicitării Comisiei publicând, la 7 iulie 2015, raportul său privind securitizările eligibile.

- **Evaluarea impactului**

Pentru elaborarea prezentei propuneri, s-a realizat o evaluare a impactului, care a fost discutată cu un grup de coordonare interservicii.

Evaluarea impactului care însoțește Regulamentul privind securitizarea demonstrează în mod clar avantajele în materie de eficiență și eficacitate ale a) introducerii unui cadru de reglementare revizuit privind cerințele de capital pentru expunerile din securitizare și b) ale aplicării unui tratament diferențiat în cazul securitizărilor STS, având în vedere obiectivele generale ale pachetului legislativ privind securitizarea al Comisiei, respectiv eliminarea conotațiilor negative asociate securitizărilor în ochii investitorilor, eliminarea din cadrul de reglementare a dispozițiilor care sunt nefavorabile produselor STS și reducerea sau eliminarea costurilor operaționale nejustificat de ridicate pentru emitenți și investitori. Introducerea unei distincții clare între securitizările STS și celelalte securitizări în ceea ce privește cerințele de capital va antrena o serie de efecte pozitive, și anume:

– cadrul de securitizare rezultat va fi mai sensibil la riscuri și mai echilibrat;

– cerințele de capital preferențiale vor stimula băncile să aplice criterii diferențiate privind securizările STS;

[6] A se vedea https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en.

[7] A se vedea http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9df9914f-6c89-48da-9c53-d9d6be7099fb.0009.03/DOC_1&format=PDF.

– investitorii vor fi încurajați să reintre pe piața securitizărilor, întrucât un cadru diferențiat va trimite un semnal clar că riscurile sunt acum mai bine calibrate și că, prin urmare, probabilitatea reapariției unei crize sistemice a fost redusă.

Raportul privind evaluarea impactului a fost prezentat Comitetului de analiză a reglementării la 17 iunie 2015. Reuniunea Comitetului a avut loc la 15 iulie 2015. Comitetul a emis un aviz favorabil privind modificările sugerate a fi aduse tratamentului cerințelor de capital reglementat pentru instituțiile care intră sub incidența dispozițiilor CRR.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea acestora**

Prezenta propunere va permite o simplificare substanțială a cadrului prudențial privind capitalul reglementat aplicabil instituțiilor de credit și firmelor de investiții care investesc, inițiază sau sponsorizează securitizări, prin aplicarea unei ierarhii unice a abordărilor, aplicabile tuturor instituțiilor, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea cerințelor de capital aferente expunerilor-suport, precum și eliminarea mai multor tratamente specifice pentru anumite categorii de poziții din securitizare. În acest fel s-ar asigura o comparabilitate sporită între instituții, iar costurile de asigurare a conformității ar fi reduse substanțial.

- **Drepturi fundamentale**

Propunerea nu are consecințe asupra protecției drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

O monitorizare atentă a impactului noului cadru va fi efectuată în colaborare cu ABE și cu autoritățile de supraveghere competente pe baza mecanismelor de raportare în scopuri de supraveghere și a cerințelor de publicare informații impuse instituțiilor de CRR. Monitorizarea și evaluarea noului cadru va fi, de asemenea, asigurată la nivel mondial, rezervându-se un rol important în acest sens BCBS, ca parte a misiunii sale.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Nu se aplică.

6. DESCRIERE DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

(a) Interacțiunea și coerența dintre diferitele elemente ale pachetului

Prezentul regulament constituie, împreună cu propunerea de regulament privind securitizarea, un pachet legislativ. Astfel cum au subliniat mai multe părți interesate în cursul procesului de consultare, elaborarea unor criterii de eligibilitate pentru securitizările STS nu ar fi suficientă în sine pentru a atinge obiectivul de revitalizare a pieței UE ale securitizărilor atâta vreme cât aceste criterii nu sunt însoțite de un nou tratament prudențial, inclusiv în ceea ce privește cerințele de capital, care să reflecte mai bine caracteristicile specifice ale acestora.

Cerințele de capital pentru pozițiile din securitizare, inclusiv tratamentul mai sensibil la riscuri rezervat securitizărilor STS, sunt stabilite în prezenta propunere, în timp ce criteriile de eligibilitate pentru securitizările STS și alte dispoziții transsectoriale se regăsesc în Regulamentul privind securitizarea. Acestea cuprind în special toate dispozițiile referitoare la reținerea riscului, obligația de diligență și cerințele de publicare a informațiilor incluse anterior în partea a cincea din CRR. Același lucru este valabil și pentru unele definiții care erau incluse inițial la articolul 4 și care, având un caracter general, au fost mutate în partea de dispoziții transsectoriale a cadrului legislativ.

Prezenta propunere va fi urmată într-o etapă ulterioară de modificarea Regulamentului delegat privind cerința de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR), pentru a asigura alinierea dispozițiilor acestuia cu Regulamentul privind securitizarea. În special, criteriile de eligibilitate aplicabile securitizărilor ca active de nivel 2B, prevăzute la articolul 13 din actul delegat privind LCR, vor fi modificate pentru a se asigura convergența cu criteriile generale STS prevăzute în Regulamentul privind securitizarea. Pentru moment nu au putut fi aduse modificări acestui act delegat, întrucât pentru modificările respective trebuie urmată o procedură diferită și ele depind de rezultatul negocierilor privind prezentul pachet legislativ.

(b) Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale pozițiilor din securitizare

Pentru a menține și a spori consecvența internă și coerența globală a textului, întregul capitol 5 din partea a treia titlul II a CRR este înlocuit de prezenta propunere, deși unele articole nu vor fi supuse decât unor modificări minore. Este în special cazul secțiunii 2 (Recunoașterea transferului unei nivel semnificativ al riscului), al unei părți din secțiunea 3 (subsecțiunea 1: Dispoziții generale) și al secțiunii 4 (Evaluările externe ale creditului).

Cele mai importante modificări sunt conținute în noile articole 254 și 270a. Pa baza cadrului BCSB revizuit, se aplică o nouă serie de abordări pentru calcularea activelor ponderate la risc (RWA) pentru expunerile din securitizare. Utilizarea fiecăreia dintre aceste abordări depinde de informațiile de care dispune instituția care deține poziția din securitizare. Această ierarhie unică a abordărilor se va aplica atât instituțiilor care utilizează abordarea standardizată (SA), cât și celor care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating (IRB) pentru calcularea riscului de credit.

(c) O nouă ierarhie a abordărilor (noile articole 254-270a)

Abordarea bazată pe modele interne de rating (**SEC-IRBA**) se află pe primul loc în ierarhia revizuită și utilizează informațiile K_{IRB} ca date de intrare esențiale. K_{IRB} este cerința de capital pentru expunerile-suport, calculată utilizând cadrul IRB (fie abordarea avansată, fie cea de bază). Pentru a putea utiliza SEC-IRBA, banca trebuie să aibă: (i) un model IRB aprobat de autoritatea de supraveghere pentru tipul de expuneri-suport din portofoliul de securitizări și (ii) suficiente informații pentru a putea estima K_{IRB}. Întrucât efectele relevante ale scadenței nu sunt pe deplin redate utilizând doar K_{IRB}, abordarea SEC-IRBA încorporează în mod explicit scadența tranșei ca factor de risc suplimentar. Definiția scadenței unei tranșe se bazează pe scadența medie ponderată a fluxurilor de numerar contractuale ale tranșei. În loc să calculeze scadența medie ponderată, o instituție poate alege să utilizeze pur și simplu

scadența legală finală (cu aplicarea unei marje de ajustare). În toate cazurile se aplică o limită maximă de 5 ani și o limită minimă de 1 an.

O instituție care nu poate calcula K_{IRB} pentru o anumită poziție din securitizare va trebui să utilizeze abordarea bazată pe modele externe de rating (**SEC-ERBA**) pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor. Conform ERBA, ponderile de risc sunt atribuite în funcție de evaluările de credit (sau de ratingurile deduse), de rangul poziției și de granularitatea portofoliului de expuneri-suport. În cazul în care o instituție nu poate utiliza SEC-ERBA, trebuie să aplice în schimb abordarea standardizată în materie de securitizări (**SEC-SA**). Abordarea SA utilizează K_{SA}, adică cerința de capital pentru expunerile-suport conform SA, și un factor „W”, care reprezintă raportul dintre suma cuantumului tuturor portofoliilor de expuneri-suport care se abat de la valoarea totală a expunerilor-suport. În cazul în care SEC-ERBA generează cerințe de capital reglementat care nu sunt proporționale cu riscul de credit încorporat în expunerile-suport care stau la baza unei securitizări, instituțiile pot aplica SEC-SA direct în raport cu pozițiile din securitizarea respectivă, cu condiția examinării acesteia de către autoritatea competentă.

O instituție care nu poate utiliza SEC-IRBA, SEC-ERBA sau SEC-SA pentru o expunere din securitizare dată va trebui să atribuie acelei expuneri o pondere de risc de 1 250 %.

Pragul ponderii de risc se stabilește la 15 % pentru toate expunerile din securitizare și pentru toate cele trei abordări. Introducerea unei valori-prag pentru ponderea de risc este justificată de anumite riscuri, inclusiv riscul de model și riscul de agenție, care sunt considerate mai severe pentru expunerile din securitizări decât pentru alte categorii de expuneri și care pot determina un anumit grad de incertitudine în ceea ce privește estimările de capital, în ciuda sensibilității generale sporite la risc a noului cadru.

(d) Un tratament mai sensibil la risc al securitizărilor STS

Pentru securitizările STS este prevăzut un tratament prudențial mai sensibil la risc, în conformitate cu metodologia propusă de ABE în raportul privind securitizările eligibile în cadrul tuturor celor 3 noi abordări pentru calculul activelor ponderate la risc (noile articole 260, 262 și 264). Cele 3 abordări sunt recalibrate pentru toate tranșele pentru a genera cerințe de capital mai scăzute pentru pozițiile din tranzacțiile eligibile pentru a putea fi considerate securitizări STS.

În plus față de recalibrarea celor 3 abordări, pozițiile de rang superior din securitizările STS vor beneficia, la rândul lor, de un prag mai mic, stabilit la 10 % (în loc de 15 %, procent care va continua să se aplice atât pentru pozițiile din securitizările STS care nu sunt de rang superior, cât și în general, securitizărilor care nu sunt STS). Acest prag a fost stabilit pentru a recunoaște, pe baza analizei ABE, performanțele istorice semnificativ mai bune ale tranșelor STS de rang superior comparativ cu tranșele eligibile care nu sunt de rang superior, aspect care este pe deplin justificat de faptul că riscul de model și riscul de agenție pot fi reduse semnificativ prin aplicarea caracteristicilor STS.

În sensul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, securitizările STS eligibile, astfel cum sunt definite în conformitate cu Regulamentul privind securitizarea, trebuie să îndeplinească cerințe suplimentare legate de expunerile-suport, respectiv standarde referitoare la acordarea creditelor, granularitatea minimă și ponderile maxime de risc (RW) în

cadrul abordării standardizate. Sunt stabilite criterii suplimentare specifice și pentru titlurile pe termen scurt garantate cu active (ABCP).

(e) Limite maxime

- **Ponderea maximă de risc pentru pozițiile din securitizare de rang superior (noul articol 267)**

Conform așa-numitei abordări de tip *look-through*, o poziție din securitizare primește o pondere maximă de risc egală cu ponderea medie de risc aplicabilă expunerilor-suport. Conform normelor existente, abordarea de tip *look-through* poate fi utilizată pentru calcularea expunerii ponderate la risc a pozițiilor care nu beneficiază de rating (articolul 253 din CRR). Ceea ce se propune acum este ca, în conformitate cu cadrul BCBS revizuit, să se permită aplicarea abordării de tip *look through* doar pentru pozițiile din securitizare de rang superior, indiferent dacă poziția respectivă beneficiază sau nu de rating și indiferent de abordarea utilizată pentru portofoliul de expuneri-suport (SA sau IRBA), cu condiția ca banca să fie în măsură să determine K_{IRB} sau K_{SA} pentru expunerile-suport. Având în vedere posibilitatea îmbunătățirii calității creditului conferite tranșelor de rang superior de către tranșele de rang inferior, o instituție nu ar trebui să aplice unei poziții din securitizare de rang superior o pondere de risc mai mare decât cea pe care aceasta ar avea-o în mod direct în raport cu expunerile-suport.

- **Cerințe maxime de capital (noul articolul 268)**

Este prevăzut în prezent pentru instituțiile care pot calcula K_{IRB} (articolul 260) un plafon global care reprezintă cuantumurile maxime ponderate la risc ale expunerilor. Se propune să a) se păstreze acest tratament, adică instituțiile care utilizează SEC-IRBA pentru o poziție din securitizare pot aplica cerințe maxime de capital pentru poziția respectivă egale cu cerința de capital care ar fi fost deținută cu privire la expunerile-suport în temeiul abordării bazate pe modele interne de rating (IRB), dacă acestea nu ar fi fost securitizate; și b) să aplice acest tratament și în cazul instituției inițiatoare și al instituției sponsor care utilizează SEC-ERBA și SEC-SA. Acest lucru poate fi justificat pe motivul că, din punctul de vedere al inițiatorului, procesul de securitizare poate fi considerat similar cu diminuarea riscului de credit, adică are ca efect transferarea către o altă parte cel puțin a unora dintre riscurile asociate expunerilor-suport. Din această perspectivă, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru transferul unui nivel semnificativ al riscului, o instituție nu ar avea dreptul să dețină mai mult capital după securitizare decât înainte, întrucât riscurile aferente expunerilor-suport sunt reduse prin procesul de securitizare.

(f) Eliminarea tratamentului special pentru anumite expuneri

Pentru a reduce și mai mult complexitatea cadrului privind securitizarea și a îmbunătăți coerența la nivelul acestuia, se propune să se elimine o serie de tratamente speciale prevăzute în prezent de CRR.

– Pozițiile aferente unei tranșe care suportă a doua pierdere sau pozițiile mai bune în programele ABCP (actualul articol 254);

– Tratamentul facilităților de lichiditate care nu au beneficiat de rating (actualul articol 255);

– Securitizări suplimentare din fonduri proprii ale expunerilor reînnoibile cu clauze de amortizare anticipată (actualul articol 256).

(g) Tratamentul unor expuneri specifice

• Resecuritizări (noul articol 269)

O versiune mai conservatoare a SEC-SA va fi singura abordare disponibilă pentru pozițiile din resecuritizare cărora li se va aplica un factor de ponderare a riscului semnificativ mai mare (100 %).

• Pozițiile de rang superior din securitizările IMM-urilor (noul articol 270)

Ținând seama de faptul că obiectivul primordial al pachetului în materie de securitizare este de a contribui la generarea unui flux adecvat de finanțare pentru sprijinirea creșterii economice a UE și că IMM-urile constituie coloana vertebrală a economiei UE, este inclusă în prezentul regulament (articolul 270) o dispoziție specifică privind securitizările IMM-urilor. Aceasta vizează, în special, securitizările împrumuturilor acordate IMM-urilor în care riscul de credit aferent tranșei mezanin (și, în unele cazuri, tranșei de rang inferior) este garantat de un număr restrâns de părți terțe, printre care se numără, în special, administrația centrală sau banca centrală dintr-un stat membru, sau este contragarantat de una dintre acestea (această schemă este de obicei definită ca „acoperire segmentată pe tranșe”). Având în vedere faptul că aceste scheme au un rol important în deblocarea capitalului în vederea utilizării sale pentru a asigura un acces sporit al IMM-urilor la împrumuturi, se propune ca tranșei de rang superior reținute de instituția inițiatoare să i se acorde un tratament mai sensibil la riscuri, echivalent cu cel prevăzut pentru securitizările STS. Pentru a putea beneficia de acest tratament, securitizarea trebuie să respecte o serie de cerințe operaționale, inclusiv criteriile STS aplicabile. Atunci când aceste tranzacții beneficiază de acest tip de garanție sau contragaranție, tratamentul preferențial care ar fi acordat acestora, din punctul de vedere al capitalului reglementat, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu aduce atingere respectării normelor în materie de ajutoare de stat.

(h) Alte elemente principale

• Modificări la partea a cincea (expuneri la riscul de credit transferat)

Având în vedere introducerea în paralel în regulamentul privind securitizarea a unui cadru general de cerințe pentru instituțiile inițiatoare, sponsor și investitoare aplicabile în toate sectoarele financiare, se abrogă toate dispozițiile din partea a cincea (articolele 404-410). Se păstrează numai conținutul articolului 407 (Pondere de risc suplimentară) și împuternicirea corespunzătoare a Comisiei pentru adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare[8], care se regăsesc în noul articol 270a.

[8] Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 602/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere cu privire la

- **Modificări ale articolului 456**

Se propune modificarea articolului 456 pentru a conferi Comisiei, așa cum este cazul și cu alte categorii de cerințe de fonduri proprii, competența de a adopta acte delegate pentru a încorpora toate evoluțiile relevante la nivel internațional, în special în ceea ce privește activitățile în curs ale BCBS.

- **Clauza de revizuire (articolul 519a)**

În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia va prezenta Consiliului și Parlamentului un raport privind impactul noului cadru în materie de capital reglementat asupra piețelor securitizărilor din UE. Pe baza analizei sale și ținând cont de evoluțiile cadrului de reglementare internațional și de nevoia de a menține stabilitatea financiară, Comisia poate propune să se aducă noi modificări la CRR referitoare, printre altele, la ierarhia abordărilor, prevăzută la articolul 456.

- **Intrarea în vigoare**

Intrarea în vigoare a noilor dispoziții se stabilește la [...].

punerea în aplicare a ponderilor de risc suplimentare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (*JO L 166, 5.6.2014, p. 22-24*)

2015/0225 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi firmele de investiţii

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naţionale,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[9],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Securitizările sunt o componentă importantă a unor pieţe financiare funcţionale, în măsura în care contribuie la diversificarea surselor de finanţare ale instituţiilor de reglementare şi la eliberarea capitalului reglementat care poate fi apoi realocat pentru a sprijini acordarea de noi credite. în plus, securitizările oferă instituţiilor şi altor participanţi de pe piaţă oportunităţi suplimentare de investiţii, permiţând, astfel, diversificarea portofoliilor şi facilitarea fluxului de finanţare pentru întreprinderi şi persoane fizice, atât în statele membre, cât şi la nivel transfrontalier, în întreaga Uniune. Aceste beneficii ar trebui, totuşi, să fie analizate în raport cu costurile lor potenţiale. Astfel cum s-a văzut în prima etapă a crizei financiare care a început în vara anului 2007, practicile neviabile de pe pieţele securitizărilor au avut drept efect prejudicierea gravă a integrităţii sistemului financiar, în principal ca urmare a efectului de levier excesiv, a structurilor complexe şi opace care au făcut ca procesul de stabilire a preţurilor să fie problematic, a dependenţei mecanice de ratingurile externe sau a divergenţelor dintre interesele investitorilor şi cele ale iniţiatorilor („riscurile de agenţie”).

(2) În ultimii ani, volumul de securitizări emise în Uniune s-a menţinut sub nivelul maxim înregistrat înainte de criză din mai multe motive, printre acestea numărându-se conotaţiile negative asociate în general acestui tip de tranzacţii. Redresarea pieţelor securitizărilor ar trebui să se bazeze pe practici de piaţă sănătoase şi prudente pentru a preveni reapariţia circumstanţelor care au declanşat criza financiară. În acest scop, regulamentul [Regulamentul privind securitizarea] stabileşte elementele esenţiale ale unui cadru global de securitizare, cu criterii ad-hoc pentru identificarea securitizărilor simple, transparente şi standardizate („STS”) şi un sistem de supraveghere pentru a monitoriza aplicarea corectă a acestor criterii de către iniţiatori, sponsori, emitenţi şi

[9] JO C 68, 6.3.2012, p. 39.

investitori instituționali. În plus, regulamentul [Regulamentul privind securitizarea] prevede un set de cerințe comune privind reținerea riscului, obligația de diligență și publicarea informațiilor pentru toate sectoarele serviciilor financiare.

(3) În conformitate cu obiectivele prevăzute de regulament [Regulamentul privind securitizarea], cerințele de capital reglementat prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru instituțiile care inițiază, sponsorizează sau investesc în securitizări ar trebui modificate pentru a reflecta în mod adecvat caracteristicile specifice ale securitizărilor STS și pentru a remedia deficiențele cadrului reglementar evidențiate de criza financiară, și anume dependența mecanică de ratingurile externe, aplicarea unor ponderi de risc extrem de scăzute pentru tranșele din securitizare care beneficiază de rating superior și, în schimb, aplicarea unor ponderi de risc extrem de ridicate pentru tranșele cu rating scăzut, precum și o insuficientă sensibilitate la risc. La 11 decembrie 2014, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară („BCBS”) a publicat un document intitulat „Revizuirea cadrului de securitizare” (denumit în continuare „cadrul Basel revizuit”), în care recomandă aducerea unor modificări cerințelor de capital reglementat aplicabile securitizărilor în vederea remedierii acestor deficiențe. Modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ar trebui să țină seama de dispozițiile cadrului Basel revizuit.

(4) Conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, toate instituțiile ar trebui să utilizeze aceleași metode de calcul pentru a stabili cerințele de capital pentru pozițiile dintr-o securitizare. În primă instanță și pentru a elimina orice formă de dependență mecanică de ratingurile externe, o instituție ar trebui să utilizeze propriul calcul al cerințelor de capital reglementat atunci când instituția are aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating („IRB”) pentru expunerile de același tip ca și expunerile-suport ale securitizării și este în măsură să calculeze cerințele de capital reglementat în raport cu expunerile-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate („Kirb”), în fiecare caz cu condiția utilizării anumitor date de intrare predefinite („SEC-IRBA”). O abordare a securitizării bazată pe modele externe de rating („SEC-ERBA”) ar trebui pusă la dispoziția instituțiilor care nu pot utiliza SEC-IRBA în raport cu pozițiile lor într-o securitizare dată. Conform SEC-ERBA, cerințele de capital ar trebui alocate tranșelor de securitizare pe baza ratingului lor extern. Atunci când primele două abordări nu sunt disponibile sau atunci când utilizarea abordării SEC-ERBA ar antrena cerințe de capital reglementat disproporționate în raport cu riscul de credit încorporat în expunerile-suport, instituțiile ar trebui să fie în măsură să aplice abordarea standardizată în materie de securitizări („SEC-SA”), care ar trebui să se bazeze pe o formulă furnizată de autoritatea de supraveghere, utilizând ca date de intrare cerințele de capital care ar fi calculate potrivit abordării standardizate a riscului de credit („SA”) pentru expunerile-suport dacă acestea nu ar fi fost securitizate („Ksa”).

(5) Riscul de agenție și riscul de model sunt mai frecvente în cazul securitizărilor decât în cazul altor active financiare și generează un anumit grad de incertitudine în ceea ce privește calcularea cerințelor de capital pentru securitizări, chiar și după ce au fost luați în considerare toți factorii de risc relevanți. Pentru a reflecta aceste riscuri în mod adecvat, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat astfel încât să prevadă o pondere de risc minimă de 15 % pentru toate pozițiile din securitizare. Resecuritizările se caracterizează însă printr-un grad mai ridicat de complexitate și de risc și, în consecință, pozițiile din resecuritizări ar trebui să fie supuse unui calcul al capitalului reglementat mai prudent, precum și unui prag de ponderare a riscului de 100 %.

(6) Instituțiile nu ar trebui să fie obligate să aplice unei poziții de rang superior o pondere de risc mai mare decât cea pe care ar aplica-o dacă ar deține direct expunerile-suport, reflectând astfel beneficiile pe care îmbunătățirea calității creditului le aduce pozițiilor de rang superior de la tranșele de rang inferior în structura securitizării. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, prin urmare, să prevadă o abordare de tip *look-through*, conform căreia unei poziții din securitizare de rang superior ar trebui să i se atribuie o pondere maximă de risc egală cu ponderea medie de risc aplicabilă expunerilor-suport, iar o astfel de abordare ar trebui să fie disponibilă indiferent dacă poziția relevantă beneficiază sau nu de rating și indiferent de abordarea folosită pentru portofoliul-suport (abordarea standardizată sau abordarea IRB), sub rezerva respectării anumitor condiții.

(7) Actualul cadru de reglementare permite instituțiilor care pot calcula cerințele de capital pentru expunerile-suport în conformitate cu abordarea IRB ca și cum expunerile respective nu ar fi fost securitizate (K_{IRB}) să aplice un plafon global cuantumurilor maxime ponderate la risc ale expunerilor. În măsura în care procesul de securitizare reduce riscul asociat expunerilor-suport, acest plafon ar trebui să fie disponibil pentru toate instituțiile inițiatoare și sponsor, indiferent de abordarea pe care o utilizează pentru calcularea cerințelor de capital reglementat necesar pentru pozițiile din securitizare.

(8) Astfel cum a subliniat Autoritatea Bancară Europeană („ABE”) în „raportul său privind securitizările eligibile” din iunie 2015[10], din dovezile empirice existente privind cazurile de nerambursare și pierderi rezultă că securitizările STS au avut performanțe mai bune decât alte securitizări în timpul crizei financiare, ceea ce arată că utilizarea unor structuri simple și transparente și a unor practici de execuție solide în cazul securitizărilor STS conduce la scăderea riscurilor de credit, operaționale și de agenție. Prin urmare, este necesar să se modifice Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a prevedea o calibrare în mod adecvat sensibilă la riscuri în cazul securitizărilor STS, conformă cu recomandările emise de ABE în raportul său, aceasta presupunând, în special, un prag de ponderare a riscului de 10 % pentru pozițiile de rang superior.

(9) Conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, definiția securitizărilor STS în sensul cerinței de capital reglementat ar trebui să fie limitată la securitizările în cadrul cărora proprietatea asupra expunerilor-suport este transferată către entitatea cu scop special („securitizările tradiționale”). Cu toate acestea, instituțiile care rețin poziții de rang superior în cadrul securitizărilor sintetice garantate printr-un portofoliu-suport de împrumuturi acordate întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-urilor”) ar trebui să fie autorizate să aplice acestor poziții cerințele de capital mai reduse disponibile pentru securitizările STS în cazul în care astfel de tranzacții sunt considerate ca fiind de înaltă calitate în conformitate cu anumite criterii stricte. În special, în cazul în care acest subset de securitizări sintetice beneficiază de garanții sau de contragaranții din partea administrației centrale sau a băncii centrale a unui stat membru, tratamentul preferențial în materie de capital reglementat care ar fi acordat acestora în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu aduce atingere respectării normelor în materie de ajutoare de stat.

(10) Celorlalte cerințe de capital reglementat pentru securitizări din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să li se aducă numai modificări de substanță, în măsura în care

[10] A se vedea https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf.

acestea sunt necesare pentru a reflecta noua ierarhie a abordărilor și dispozițiile speciale privind securitizările STS. În special, dispozițiile legate de recunoașterea unui nivel semnificativ de transfer al riscului și cerințele privind evaluările externe ale creditului ar trebui să continue să se aplice în condiții fundamental identice cu ceea ce se întâmplă în prezent. Cu toate acestea, partea a cincea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie eliminată în întregime, cu excepția cerinței de a deține ponderi de risc suplimentare, care ar trebui impuse instituțiilor care s-a constatat că au încălcat dispozițiile din capitolul 2 din regulament [Regulamentul privind securitizarea].

(11) Având în vedere dezbaterea în curs din cadrul BCBS privind oportunitatea recalibrării cadrului Basel revizuit pentru a reflecta caracteristicile specifice ale securitizărilor STS, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat pentru a putea aduce modificări suplimentare cerințelor de capital reglementat pentru securitizări din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel încât să se țină seama de rezultatele acestor discuții.

(12) Este necesar ca modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prevăzute în prezentul regulament să se aplice securitizărilor emise la sau după data intrării în vigoare a prezentului regulament și securitizărilor în sold la data respectivă. Însă, din motive de securitate juridică și pentru a diminua cât mai mult costurile aferente tranziției, instituțiile ar trebui să aibă posibilitatea de a păstra drepturile obținute pentru toate pozițiile din securitizare în sold pe care le dețin la acea dată pentru o perioadă care să ia sfârșit la [31 decembrie 2019]. În cazul în care o instituție se prevalează de această opțiune, securitizările în sold ar trebui să fie în continuare supuse cerințelor privind capitalul reglementat prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în versiunea în vigoare înainte de data aplicării prezentului regulament.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) Punctele (13) și (14) se înlocuiesc cu următorul text:

„(13) „« inițiator » înseamnă inițiator, astfel cum este definit la articolul 2 punctul (3) din [Regulamentul privind securitizarea];

(14) « sponsor » înseamnă sponsor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul (5) din [Regulamentul privind securitizarea];

(b) Punctele (61) și (63) se înlocuiesc cu următorul text:

(61) « securitizare » înseamnă securitizare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (1) din [Regulamentul privind securitizarea];

(63) « resecuritizare » înseamnă resecuritizare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (4) din [Regulamentul privind securitizarea];

(c) Punctele (66) și (67) se înlocuiesc cu următorul text:

(66) «entitate special constituită în scopul securitizării» sau «SSPE» înseamnă o entitate special constituită în scopul securitizării sau o SSPE, astfel cum

este definită la articolul 2 punctul (2) din [Regulamentul privind securitizarea];

(67) « tranșă » înseamnă o tranșă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (6) din [Regulamentul privind securitizarea];”

(2) La articolul 36 alineatul (1) litera (k), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) litera (b), cu articolul 245 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 253;”

(3) Articolul 109 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 109

Tratamentul pozițiilor din securitizare

Instituțiile calculează cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru o poziție pe care o dețin într-o securitizare, în conformitate cu capitolul 5.”

(4) La articolul 153, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

(7) „În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, discounturile de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecție pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, pierderilor din diminuarea valorii creanței sau pierderilor provenite din ambele situații, pot fi considerate ca tranșe care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5.”

(5) La articolul 154, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

(6) „În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, discounturile de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecție pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, pierderilor din diminuarea valorii creanței sau pierderilor provenite din ambele situații, pot fi considerate ca tranșe care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5.”

(6) La articolul 197 alineatul (1), litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

(h) „pozițiile din securitizare care nu sunt poziții din resecuritizare și cărora li se aplică o pondere de risc de 100 % sau mai mică în conformitate cu articolele 261-264;”

(7) În partea a treia titlul II, capitolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 5

SECȚIUNEA 1
DEFINIȚII ȘI CRITERII PENTRU SECURITIZĂRILE STS

Articolul 242
Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(1) „opțiune de solicitare a stingerii securitizării” reprezintă o opțiune contractuală care permite inițiatorului, atunci când cuantumul expunerilor-suport rămase de rambursat ajunge la sau scade sub un anumit nivel prestabilit, să răscumpere pozițiile din securitizare înainte de rambursarea tuturor expunerilor securitizate, fie prin răscumpărarea expunerilor-suport rămase în portofoliu în cazul securitizărilor tradiționale, fie prin rezilierea protecției creditului în cazul securitizărilor sintetice;

(2) „componentă de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului” înseamnă un activ bilanțier care reprezintă o evaluare a fluxurilor de numerar legate de venitul viitor din expuneri (*future margin income*) și reprezintă o tranșă subordonată în cadrul securitizării;

(3) „facilitate de lichiditate” înseamnă poziția din securitizare care provine dintr-un acord contractual de finanțare care vizează să asigure plata la timp a fluxurilor de numerar către investitori;

(4) „poziție care nu beneficiază de rating” înseamnă o poziție din securitizare care nu beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI, definită în secțiunea 4;

(5) „poziție care beneficiază de rating” reprezintă o poziție din securitizare care beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI, definită în secțiunea 4;

(6) „poziție din securitizare de rang superior” înseamnă o poziție susținută sau garantată cu un drept de prim rang asupra ansamblului expunerilor-suport, fără a se lua în considerare, în acest scop, sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare;

(7) „portofoliu IRB” înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparținând unei categorii pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru toate aceste expuneri;

(8) „portofoliu aferent abordării standardizate (SA)” înseamnă un portofoliu de expuneri-suport pentru care instituția:

(a) nu are aprobarea de a utiliza abordarea IRB pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 3;

(b) nu este în măsură să stabilească K_{IRB};

(c) este împiedicată, în orice alt fel, de către autoritatea competentă să utilizeze abordarea IRB;

(9) „portofoliu mixt” înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparținând unei categorii pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru unele, dar nu pentru toate aceste expuneri;

(10) „îmbunătățirea calității creditului” înseamnă orice mecanism prin care se furnizează suport pentru o poziție din securitizare și care contribuie la sporirea probabilității de rambursare a oricărei astfel de poziții din securitizare;

(11) „supragarantare” înseamnă orice formă de îmbunătățire a calității creditului prin care se conferă expunerilor-suport o valoare mai mare decât valoarea pozițiilor din securitizare”;

(12) „securitizare STS” înseamnă o securitizare care îndeplinește cerințele prevăzute în capitolul 3 din [Regulamentul privind securitizarea] și cerințele prevăzute la articolul 243;

(13) „program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (program ABCP)” înseamnă un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (program ABCP), astfel cum este definit la articolul 2 punctul (7) din [Regulamentul privind securitizarea];

(14) „securitizare tradițională” înseamnă o securitizare tradițională, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (9) din [Regulamentul privind securitizarea];

(15) „securitizare sintetică” înseamnă o securitizare sintetică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (10) din [Regulamentul privind securitizarea];

(16) „expunere reînnoibilă” înseamnă o expunere reînnoibilă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (15) din [Regulamentul privind securitizarea];

(17) „clauză de amortizare anticipată” înseamnă o clauză de amortizare anticipată, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (17) din [Regulamentul privind securitizarea];

(18) „tranșă care suportă prima pierdere” înseamnă tranșa care suportă prima pierdere, astfel cum este definită la articolul 2 punctul (18) din [Regulamentul privind securitizarea];

(19) „administrator de credite” înseamnă administrator de credite, astfel cum este definit la articolul 2 punctul (13) din [Regulamentul privind securitizarea];

Articolul 243
Criterii pentru securitizările STS

(1) Pozițiile din cadrul unui program ABCP pot fi considerate drept poziții într-o securitizare STS în sensul articolelor 260, 262 și 264 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) pentru toate tranzacțiile din cadrul programului ABCP, expunerile-suport îndeplinesc, în momentul inițierii, condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ținând cont de eventualele diminuări eligibile ale riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât 75 % pe o bază individuală în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail sau o pondere de 100 % pentru orice alte expuneri;

(b) valoarea expunerii agregate a tuturor expunerilor față de un singur debitor la nivel de program ABCP nu depășește 1 % din valoarea agregată a tuturor expunerilor din cadrul programului ABCP la momentul adăugării acestora la programul ABCP. În scopul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 39, sunt considerate expuneri față de un singur debitor.

În cazul creanțelor comerciale, litera (b) nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanțe comerciale este acoperit integral de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiția ca, în acest caz, furnizorul de protecție să fie o instituție, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare. În sensul prezentului paragraf, numai partea de creanțe comerciale rămase după luarea în considerare a efectului oricărui discount de

cumpărare este folosită pentru a stabili dacă acestea sunt sau nu acoperite integral.

(2) Pozițiile într-o securitizare, alta decât din cadrul unui program ABCP, pot fi considerate drept poziții într-o securitizare STS în sensul articolelor 260, 262 și 264 dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) expunerile-suport sunt inițiate în baza unor criterii de acordare a creditelor sănătoase și prudente, astfel cum se prevede la articolul 79 din Directiva 2013/36/UE;

(b) la momentul includerii în operațiunea de securitizare, valoarea agregată a tuturor expunerilor față de un singur debitor din portofoliu nu depășește 1 % din totalul valorilor agregate ale expunerilor rămase de rambursat din portofoliul de expuneri-suport. În scopul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 39 sunt considerate expuneri față de un singur debitor;

(c) la momentul includerii acestora în securitizare, expunerile-suport îndeplinesc condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ținând cont de eventuala diminuare eligibilă a riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât:

(i) 40 % pe baza mediei ponderate a valorii expunerilor pentru portofoliu în cazul în care expunerile sunt împrumuturi garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturi locative garantate integral, astfel cum se menționează la articolul 129 alineatul (1) litera (e);

(ii) 50 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este un împrumut garantat cu ipoteci comerciale;

(iii) 75 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail;

(iv) pentru orice alte expuneri, 100 % pentru o expunere individuală;

(d) în cazul în care se aplică litera (c) punctele (i) și (ii), împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang inferior asupra unui activ dat nu sunt incluse în securitizare decât dacă toate împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang superior asupra activului în cauză sunt, de asemenea, incluse în securitizare;

(e) în cazul în care se aplică litera (c) punctul (i), niciun împrumut din portofoliul de expuneri-suport nu are un raport între împrumut și valoarea bunurilor gajate mai mare de 100 %, măsurat în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) și cu articolul 229 alineatul (1).

SECȚIUNEA 2
RECUNOAȘTEREA TRANSFERULUI UNUI NIVEL SEMNIFICATIV AL RISCULUI

Articolul 244
Securitizarea tradițională

(1) Instituția inițiatoare a unei securitizări tradiționale poate exclude expunerile-suport de la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport a fost transferată către părți terțe;

(b) instituția inițiatoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le deține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițiatoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

(b) instituția inițiatoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare rezonabilă a pierderii așteptate din expunerile-suport;

(ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatoare prin securitizarea de la litera (a) sau (b) nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către părți terțe un nivel semnificativ al riscului de credit.

În sensul prezentului alineat, o poziție într-o securitizare este considerată poziție-mezanin din securitizare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) acestei poziții i se aplică o pondere de risc mai mică de 1 250 %, în conformitate cu prezenta secțiune sau, în absența unei poziții cu această pondere de risc, are un rang superior tranșei care suportă prima pierdere; și

(b) este subordonată poziției din securitizare de rang superior.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițiatoare să recunoască transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițiatoare poate demonstra, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe. Permisiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește următoarele condiții:

(a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului de credit;

(b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către părți terțe în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.

(4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1) – (3), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;

(b) pozițiile din securitizare nu reprezintă obligații de plată ale instituției inițiatoare;

(c) expunerile-suport sunt inaccesibile pentru instituția inițiatoare și creditorii săi într-un mod care respectă cerința prevăzută la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din [Regulamentul privind securitizarea];

(d) instituția inițiatoare nu păstrează controlul asupra expunerilor-suport. Se consideră că se păstrează controlul asupra expunerilor-suport dacă instituția inițiatoare are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior pentru a realiza profiturile aferente acestora sau dacă are obligația de a-și asuma în alt fel riscul transferat. Păstrarea de către instituția inițiatoare a drepturilor sau a obligațiilor de administrare a expunerilor-suport nu constituie în sine control asupra expunerilor;

(e) Documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:

(i) impun instituției inițiatoare obligația de a modifica expunerile-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului;

(ii) majorează profitul care trebuie plătit deținătorilor de poziții sau îmbunătățește în alt fel pozițiile din securitizare ca reacție la o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport;

(f) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligațiile contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);

(g) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească, de asemenea, următoarele condiții:

(i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițiatoare;

(ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;

(iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra pozițiilor de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;

(h) instituția inițiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la literele (b)-(g) ale prezentului alineat.

(5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituțiile au ales să aplice dispozițiile alineatului (3).

(6) ABE monitorizează diversele practici în materie de supraveghere referitoare la recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările tradiționale, în conformitate cu prezentul articol, și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 31 decembrie 2017. Comisia, după ce a ținut cont, după caz, de raportul ABE, poate adopta un act delegat pentru a aduce precizări suplimentare privind următoarele elemente:

(a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) interpretarea noțiunii de „transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe” în vederea evaluării de către autoritățile competente, prevăzute în penultimul paragraf al alineatelor (2) și (3);

(c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

Articolul 245
Securitizarea sintetică

(1) Instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate aferente expunerilor securitizate în conformitate cu articolul 251, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către părți terțe prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;

(b) instituția inițiatoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le reține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițiatoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

(b) instituția inițiatoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva următoarelor condiții:

(i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare rezonabilă a pierderii așteptate din expunerile-suport;

(ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatoare prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către părți terțe un nivel semnificativ al riscului de credit.

În sensul prezentului alineat, o poziție din securitizare este considerată poziție-mezanin din securitizare în cazul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 244 alineatul (2) ultimul paragraf:

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițiatoare să recunoască transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițiatoare poate demonstra, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe. Permisiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește următoarele condiții:

(a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului;

(b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către părți terțe în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.

(4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1)–(3), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;

(b) protecția creditului în temeiul căreia este transferat riscul de credit este conformă cu articolul 249;

(c) documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:

(i) impun praguri de semnificație ridicate, sub care se consideră că protecția creditului nu este declanșată dacă are loc un eveniment de credit;

(ii) permit rezilierea protecției ca urmare a deteriorării calității creditului expunerilor-suport;

(iii) impun instituției inițiatoare obligația de a modifica componența expunerilor-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului;

(iv) majorează costurile instituției legate de protecția creditului sau randamentul ce trebuie plătit deținătorilor de poziții din securitizare ca răspuns la deteriorarea calității creditului portofoliului-suport;

(d) protecția creditului poate fi exercitată în toate jurisdicțiile relevante;

(e) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică în mod clar faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie

expunerile-suport dincolo de obligațiile sale contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);

(f) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească toate condițiile următoare:

(i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițiatoare;

(ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;

(iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra pozițiilor de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;

(g) instituția inițiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la literele (b)-(f) ale prezentului alineat;

(5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituțiile au ales să aplice dispozițiile alineatului (4).

(6) ABE monitorizează diversele practici în materie de supraveghere referitoare la recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările sintetice, în conformitate cu prezentul articol, și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 31 decembrie 2017. Comisia, dacă este cazul, după ce a ținut în mod corespunzător raportul ABE, poate adopta un act delegat prin care să aducă precizări suplimentare cu privire la următoarele aspecte:

(a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) interpretarea noțiunii de „transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe” în vederea evaluării de către autoritățile competente, prevăzută la alineatele (2) și (3) penultimul paragraf;

(c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

Articolul 246

Cerințe operaționale pentru clauzele de amortizare anticipată

În cazul în care securitizarea include expuneri reînnoibile și clauze de amortizare anticipată sau clauze similare, riscul semnificativ de credit este considerat a fi fost transferat de către instituția inițiatoare doar dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 244 și 245 și dacă amortizarea anticipată, odată declanșată,:

(d) nu subordonează creanțele de rang prioritar sau de rang egal deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor celorlalți investitori;

(e) nu subordonează și mai mult creanțele deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor altor părți;

(f) nu mărește în alt mod expunerea la pierderi a instituției asociată expunerilor-suport reînnoibile.

SECȚIUNEA 3
CALCULUL CUANTUMURILOR PONDERATE LA RISC ALE EXPUNERILOR

SUBSECȚIUNEA 1
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 247

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Dacă o instituție inițiatoare a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare, în conformitate cu secțiunea 2, instituția respectivă poate:

(a) în cazul unei securitizări tradiționale, să excludă expunerile-suport din calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate;

(b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport, în conformitate cu articolele 251 și 252.

(2) Dacă instituția inițiatoare a decis să aplice alineatul (1), aceasta calculează, pentru pozițiile pe care le-ar putea deține în securitizare, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor potrivit prezentului capitol.

Dacă instituția inițiatoare nu a transferat o parte semnificativă a riscului de credit sau a decis să nu aplice alineatul (1), aceasta continuă să includă expunerile-suport în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

(3) Dacă există o expunere față de poziții în diferite tranșe ale unei securitizări, expunerea față de fiecare tranșă este considerată o poziție distinctă din securitizare. Furnizorii de protecție a creditului pentru pozițiile din securitizare sunt considerați a fi deținători de poziții din securitizare. Pozițiile din securitizare includ expunerile față de o securitizare care rezultă din contractele derivate pe rata dobânzii sau pe valute pe care instituția le-a încheiat în cadrul tranzacției.

(4) Cu excepția cazului în care o poziție din securitizare este dedusă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ponderat la risc al expunerii este inclus în totalul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor instituției, în sensul articolului 92 alineatul (3).

(5) Cuantumul ponderat la risc al expunerii unei poziții din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc totală relevantă.

(6) Ponderea de risc totală se determină ca fiind suma dintre ponderea de risc stabilită în prezentul capitol și orice pondere de risc suplimentară stabilită în conformitate cu articolul 270*a*.

Articolul 248
Valoarea expunerii

(1) Valoarea expunerii aferentă pozițiilor din securitizare se calculează după cum urmează:

(a) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din bilanț este valoarea sa contabilă rămasă după aplicarea, în conformitate cu articolul 110, a ajustărilor relevante pentru riscul de credit asupra poziției din securitizare;

(b) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare extrabilanțiere este valoarea sa nominală, din care se deduce orice ajustare pentru riscul de credit aplicabilă în conformitate cu articolul 110, înmulțită cu factorul relevant de conversie, astfel cum se prevede în prezentul capitol. Factorul de conversie este de 100 %, cu excepția cazului în care se specifică altfel;

(c) în cazul riscului de credit al contrapărții aferent unei poziții din securitizare care rezultă dintr-un instrument financiar derivat menționat în anexa II, valoarea expunerii se determină în conformitate cu capitolul 6.

(2) Dacă o instituție are două sau mai multe poziții din securitizare care se suprapun, aceasta include numai una dintre poziții în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor.

În cazul în care pozițiile se suprapun parțial, instituția poate împărți poziția în două părți și poate recunoaște suprapunerea doar în ceea ce privește o singură parte în conformitate cu primul paragraf. Ca alternativă, instituția poate trata pozițiile ca și cum acestea s-ar suprapune integral, optând, în vederea calculării capitalului, pentru extrapolarea poziției care produce cele mai mari cuantumuri ponderate la risc ale expunerilor.

Instituția poate să recunoască o suprapunere și între cerințele de fonduri proprii pentru riscul specific aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din securitizare din afara portofoliului de tranzacționare, cu condiția ca instituția să aibă capacitatea să calculeze și să compare cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile respective.

În sensul prezentului alineat, se consideră că două poziții se suprapun atunci când se compensează reciproc astfel încât instituția este în măsură să prevină pierderile rezultate dintr-o poziție prin onorarea obligațiilor care decurg din cealaltă poziție.

(3) În cazurile în care articolul 270*c* se aplică pozițiilor din cadrul programelor ABCP, instituția poate utiliza ponderea de risc atribuită unei facilități de lichiditate pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru titlurile pe termen scurt garantate cu active (ABCP), cu condiția ca facilitatea de lichiditate să acopere în proporție de 100 % titlurile ABCP emise în cadrul programului și ca facilitatea de lichiditate să fie de același rang cu titlurile din cadrul programului ABCP, astfel încât să formeze o poziție care se suprapune. Instituția notifică autorităților competente situațiile în care a aplicat dispozițiile prevăzute la prezentul alineat. Pentru a stabili acoperirea de 100 % prevăzută la prezentul alineat, instituția poate ține seama de alte

facilități de lichiditate în cadrul programului ABCP, cu condiția ca acestea să formeze o poziție care se suprapune cu ABCP.

Articolul 249

Recunoașterea diminuării riscului de credit pentru pozițiile din securitizare

(1) O instituție poate recunoaște protecția finanțată sau nefinanțată a creditului în ceea ce privește o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite cerințele pentru diminuarea riscului de credit prevăzute în prezentul capitol și în capitolul 4.

(2) Protecția finanțată a creditului eligibilă se limitează la garanția financiară care este eligibilă pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 2, astfel cum se prevede la capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, stabilite în capitolul 4.

Protecția nefinanțată a creditului eligibilă și furnizorii eligibili de protecție nefinanțată a creditului se limitează la cei eligibili în conformitate cu capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, astfel cum sunt stabilite în capitolul 4.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), furnizorilor eligibili de protecție nefinanțată a creditului enumerați la articolul 201 alineatul (1) literele (a) - (h) li se va fi atribuit o evaluare a creditului efectuată de către o ECAI recunoscută care corespunde nivelului 2 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia la momentul la care protecția creditului a fost recunoscută pentru prima dată și nivelului 3 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia într-un moment ulterior. Cerința stabilită la prezentul paragraf nu se aplică contrapărților centrale calificate.

Instituțiile care sunt autorizate să aplice abordarea IRB în cazul unei expuneri directe față de furnizorul de protecție pot evalua eligibilitatea în conformitate cu primul paragraf, pe baza echivalenței dintre probabilitatea de nerambursare a furnizorului de protecție și probabilitatea de nerambursare asociată nivelurilor de calitate a creditului menționate la articolul 136.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), entitățile special constituite în scopul securitizării sunt furnizori de protecție eligibili, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) entitatea special constituită în scopul securitizării deține active care se califică drept garanții financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4;

(b) activele menționate la litera (a) nu fac obiectul unor creanțe sau al unor creanțe potențiale de rang egal sau superior cu creanța sau cu creanța potențială a instituției care beneficiază de o protecție nefinanțată a creditului, precum și

(c) sunt îndeplinite toate cerințele de recunoaștere a garanțiilor financiare menționate în capitolul 4.

(5) În sensul prezentului alineat, cuantumul protecției ajustat pentru eventualele neconcordanțe de monede și de scadențe în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 (GA) se limitează la valoarea de piață ajustată în funcție de volatilitatea activelor respective, iar ponderea de risc aferentă expunerilor față de furnizorul de protecție, specificată în cadrul abordării standardizate (g), se determină ca fiind ponderea de risc medie ponderată care s-ar aplica activelor respective ca garanție financiară în cadrul abordării standardizate.

(6) În cazul în care o poziție din securitizare beneficiază de o protecție integrală a creditului, se aplică următoarele cerințe:

(a) instituția care furnizează protecția creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru poziția din securitizare care beneficiază de o protecție a creditului în conformitate cu subsecțiunea 3, ca și cum ar deține acea poziție în mod direct;

(b) instituția care cumpără protecție calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu dispozițiile capitolului 4.

(7) În cazul protecției parțiale, se aplică următoarele cerințe:

(a) instituția care furnizează protecția creditului tratează partea din poziție care beneficiază de o protecție a creditului ca pe o poziție din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor ca și cum ar deține acea poziție în mod direct, în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (8) și (9);

(b) instituția care cumpără protecția creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente poziției care beneficiază de protecție menționată la litera (a) în conformitate cu dispozițiile capitolului 4. Instituția tratează partea din poziția din securitizare care nu beneficiază de protecție a creditului ca pe o poziție distinctă din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (8) și (9).

(8) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating în materie de securitizare (SEC-IRBA) sau abordarea standardizată în materie de securitizări (SEC-SA) în conformitate cu subsecțiunea 3 stabilesc punctul de atașare (A) și punctul de detașare (D) separat pentru fiecare dintre pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7), ca și cum acestea ar fi fost poziții distincte din securitizare în momentul inițierii tranzacției. Valoarea K_{IRB} sau, respectiv, a K_{SA} se calculează ținând seama de portofoliul inițial de expuneri-suport din securitizare.

(9) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele externe de rating în materie de securitizare (SEC-ERBA) în conformitate cu subsecțiunea 3 calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7) după cum urmează:

(a) în cazul în care poziția derivată are un rang superior, i se atribuie ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale;

(b) în cazul în care poziția derivată are un rang inferior, i se poate atribui un rating dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7). În cazul în care un rating nu poate fi dedus, instituția aplică cea mai ridicată dintre ponderile de risc care rezultă fie din:

(i) aplicarea SEC-SA, în conformitate cu alineatul (8) și cu subsecțiunea 3, fie din

(ii) ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale în conformitate cu abordarea SEC-ERBA.

Articolul 250

Suportul implicit

(1) O instituție inițiatoare care a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare în conformitate cu secțiunea 2 și o instituție sponsor nu furnizează suport pentru securitizare dincolo de obligațiile sale contractuale, în scopul reducerii pierderilor potențiale sau reale ale investitorilor.

(2) Se consideră că o tranzacție nu furnizează suport în sensul alineatului (1) dacă la evaluarea transferului unei părți semnificative a riscului s-a ținut pe deplin seama de tranzacția respectivă și dacă ambele părți au efectuat tranzacția acționând în interes propriu ca părți libere și independente (tranzacție desfășurată în condiții de concurență deplină). În acest scop, instituția efectuează o analiză completă a tranzacției din punctul de vedere al calității creditului și ia în considerare cel puțin toate elementele următoare:

(a) prețul de răscumpărare;

(b) poziția de capital și de lichiditate a instituției înainte și după răscumpărare;

(c) performanța expunerilor-suport;

(d) performanța pozițiilor din securitizare;

(e) impactul suportului asupra pierderilor previzionate a fi înregistrate de inițiator în raport cu investitorii.

(3) Instituția inițiatoare și instituția sponsor notifică autorității competente orice tranzacție încheiată în legătură cu securitizarea în conformitate cu alineatul (2).

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri cu privire la definirea condițiilor de concurență deplină în sensul prezentului articol și la cazurile în care o tranzacție nu este structurată astfel încât să furnizeze suport.

(5) Dacă o instituție inițiatoare sau o instituție sponsor nu respectă alineatul (1) în ceea ce privește o securitizare, instituția include toate expunerile-suport din securitizarea respectivă în calculele sale referitoare la cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate și informează:

(a) că a furnizat suport pentru securitizare, încălcând astfel dispozițiile alineatului (1) și prezintă

(b) impactul suportului furnizat în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii.

Articolul 251

Calcularea de către instituțiile inițiatoare a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor securitizate în cadrul unei securitizări sintetice

(1) În scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile-suport, instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice utilizează metodologiile de calcul stabilite în prezenta secțiune, dacă este cazul, și nu pe cele prevăzute în capitolul 2. În cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu capitolul 3, cuantumul pierderii așteptate pentru astfel de expuneri este zero.

(2) Cerințele prevăzute la primul alineat se aplică întregului portofoliu de expuneri-suport din securitizare. În conformitate cu articolul 252, instituția inițiatoare

calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru toate tranșele din securitizare în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, inclusiv pentru pozițiile în legătură cu care instituția este în măsură să recunoască diminuarea riscului de credit în conformitate cu articolul 249. Ponderea de risc care trebuie aplicată pozițiilor ce beneficiază de diminuarea riscului de credit poate fi modificată în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 252

Tratamentul neconcordanței de scadențe în securitizările sintetice

În vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 251, orice neconcordanță de scadențe între protecția creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului și expunerile-suport se calculează după cum urmează:

(a) scadența expunerilor-suport este cea mai mare scadență a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de cinci ani. Scadența protecției creditului se stabilește în conformitate cu capitolul 4;

(b) o instituție inițiatoare nu ține seama de nicio neconcordanță de scadențe atunci când calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc egală cu 1 250 % în conformitate cu prezenta secțiune. Pentru toate celelalte poziții, tratamentul neconcordanței de scadențe prevăzut în capitolul 4 se aplică în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW^{*} = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^{*})/(T - t^{*}))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^{*}))))$$

unde:

RW*	=	cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) litera (a);
RW_{Ass}	=	cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor-suport dacă acestea nu ar fi fost securitizate, calculate în mod proporțional;
RW_{SP}	=	cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu articolul 251, dacă nu ar fi existat o neconcordanță de scadențe;
T	=	scadența expunerilor-suport, exprimată în ani;
t	=	scadența protecției creditului, exprimată în ani;
t*	=	0,25.

Articolul 253

Reducerea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Dacă unei poziții din securitizare i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în temeiul prezentei secțiuni, instituțiile pot deduce valoarea expunerii unei astfel de poziții din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) în loc să includă poziția respectivă în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor. În acest scop, atunci când se calculează valoarea expunerii, poate fi luată în considerare protecția finanțată eligibilă, în conformitate cu articolul 249.

(2) Dacă o instituție recurge la soluția alternativă menționată la alineatul (1), aceasta poate să scadă cuantumul dedus în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) din cuantumul specificat la articolul 268 ca fiind cerința maximă de capital care ar fi calculată pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

SUBSECȚIUNEA 2
IERARHIA METODELOR ȘI PARAMETRI COMUNI

Articolul 254
Ierarhia metodelor

(1) Instituțiile utilizează una dintre metodele prevăzute în subsecțiunea 3 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru toate pozițiile pe care le dețin într-o securitizare.

(2) Metodele descrise în subsecțiunea 3 se aplică în conformitate cu următoarea ierarhie:

(a) o instituție utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating (SEC-IRBA) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 258;

(b) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-IRBA, instituțiile recurg la abordarea bazată pe modele externe de rating (SEC-ERBA) pentru pozițiile care beneficiază de rating sau pentru pozițiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus, în conformitate cu articolele 261 și 262;

(c) dacă nu se poate utiliza abordarea SEC-ERBA, instituțiile recurg la abordarea standardizată în materie de securitizări (SEC-SA), în conformitate cu articolele 263 și 264.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), instituțiile pot utiliza SEC-SA în locul SEC-ERBA pentru toate pozițiile pe care le dețin într-o securitizare atunci când cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care rezultă din aplicarea SEC-ERBA nu sunt proporționale cu riscul de credit asociat expunerilor-suport din securitizare. În cazul în care instituția a decis să aplice SEC-SA în conformitate cu prezentul alineat, aceasta informează imediat autoritatea competentă cu privire la acest aspect. În cazul în care o instituție a aplicat SEC-SA în conformitate cu prezentul alineat, autoritatea competentă poate solicita instituției respective să aplice o metodă diferită.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), instituțiile pot utiliza abordarea bazată pe evaluări interne (IAA) pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție care nu beneficiază de rating în cadrul unui program ABCP, în conformitate cu articolul 266, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolul 265.

(5) În cazul unei poziții din resecuritizare, instituțiile aplică SEC-SA în conformitate cu articolul 263, cu modificările prevăzute la articolul 269.

(6) În toate celelalte cazuri, pozițiilor din securitizare li se atribuie o pondere de risc de 1 250 %.

(7) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu orice notificări primite și orice decizii luate în conformitate cu alineatul (3). ABE monitorizează gama de practici adoptate în legătură cu alineatul (3) și emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 255

Determinarea K_{IRB} și a K_{SA}

(1) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în temeiul subsecțiunii 3, instituția calculează K_{IRB} în conformitate cu alineatele (2)-(5).

(2) Instituțiile determină K_{IRB} înmulțind cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 3 pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, cu rata fondurilor proprii aplicabilă în conformitate cu capitolul 1, împărțită la valoarea expunerilor-suport. K_{IRB} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

(3) Pentru calculul K_{IRB}, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 3 pentru expunerile-suport includ:

(a) cuantumul pierderilor așteptate asociate tuturor expunerilor-suport din securitizare, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare care fac încă parte din portofoliu, în conformitate cu capitolul 3, precum și

(b) cuantumul pierderilor neașteptate asociate tuturor expunerilor-suport, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare din cadrul portofoliului, în conformitate cu capitolul 3.

(4) Instituțiile pot calcula K_{IRB} pentru expunerile-suport din securitizare în conformitate cu dispozițiile stabilite în capitolul 3 pentru calcularea cerințelor de capital în cazul creanțelor achiziționate. În acest scop, expunerile de tip retail sunt tratate ca și creanțe de tip retail achiziționate, iar expunerile care nu sunt de tip retail - ca și creanțe achiziționate asupra societăților.

(5) Instituțiile calculează K_{IRB} separat pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor în ceea ce privește expunerile-suport dintr-o securitizare în care riscul de diminuare este semnificativ pentru astfel de expuneri.

În cazul în care pierderile rezultate din riscul de diminuare a valorii creanțelor și riscul de credit sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile combină respectivul K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și pentru riscul de credit într-un singur K_{IRB} în sensul dispozițiilor din subsecțiunea 3. Prezența unui fond de rezervă unic au supragarantarea disponibilă pentru a acoperi pierderile rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare a valorii creanțelor pot fi privite ca o indicație a faptului că aceste riscuri sunt tratate în mod agregat.

În cazul în care riscul de diminuare a valorii creanțelor și riscul de credit nu sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile modifică tratamentul prevăzut la alineatul precedent pentru a combina cu prudență K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și K_{IRB} pentru riscul de credit.

(6) În cazul în care o instituție aplică SEC-SA în conformitate cu subsecțiunea 3, instituția calculează K_{SA} înmulțind cu 8 % cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 2 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărțind apoi rezultatul la valoarea expunerilor-suport. K_{SA} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

În sensul prezentului alineat, instituțiile calculează valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport fără a compensa ajustările specifice pentru riscul de credit și ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 110, precum și alte reduceri ale fondurilor proprii.

(7) În sensul alineatelor (1)-(6), în cazul în care structura securitizării presupune utilizarea unei entități special constituite în scopul securitizării (SSPE), toate expunerile aferente acesteia, care sunt legate de securitizare, sunt tratate ca expuneri-suport. Fără a aduce atingere celor de mai sus, atunci când calculează K_{IRB} sau a K_{SA}, instituția poate să excludă expunerile unei entități special constituite (SPE) din portofoliul de expuneri-suport dacă riscul rezultat din expunerile SPE este nesemnificativ sau dacă acesta nu aduce atingere poziției din securitizare deținute de instituție.

În cazul securitizărilor sintetice finanțate, orice venituri semnificative rezultate din emiterea de instrumente de tipul *credit linked note* sau alte obligații finanțate ale SPE care servesc drept garanții reale pentru rambursarea pozițiilor din securitizare sunt incluse în calculul K_{IRB} sau al K_{SA} în cazul în care riscul de credit aferent garanției reale face obiectul unei repartizări a pierderilor pe tranșe.

(8) În sensul alineatului (5) al treilea paragraf, ABE emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind metodele adecvate de combinare a K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și, respectiv, pentru riscul de credit dacă aceste riscuri nu sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări.

Articolul 256

Determinarea punctului de atașare (A) și a punctului de detașare (D)

(1) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de atașare (A) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar începe să fie alocate poziției din securitizare relevante.

Punctul de atașare (A) se exprimă sub forma unei valori decimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior sau egal cu tranșa ce conține poziția din securitizare relevantă și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

(2) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de detașare (D) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar antrena pierderea totală a principalului pentru tranșa care conține poziția din securitizare relevantă.

Punctul de detașare (D) este exprimat sub forma unei valori decimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior cu tranșa ce conține pozițiile din securitizare relevante și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile consideră supragarantarea și conturile de rezervă finanțate ca fiind tranșe, iar activele care conțin aceste conturi de rezervă ca fiind expuneri-suport.

(4) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile nu țin seama de conturile de rezervă nefinanțate și nici de activele care nu furnizează o îmbunătățire a calității creditului, cum ar fi cele care oferă doar un sprijin pentru asigurarea necesarului de lichiditate, swap-urile valutare sau swap-urile pe rata dobânzii, precum și conturile de garanții în

numerar legate de aceste poziții din securitizare. În ceea ce privește conturile de rezervă finanțate și activele care furnizează o îmbunătățire a calității creditului, instituția tratează ca poziții din securitizare numai acea parte din aceste conturi sau active care are capacitatea de absorbție a pierderilor.

Articolul 257

Determinarea scadenței tranșei (M_T)

(1) În sensul subsecțiunii 3 și sub rezerva dispozițiilor de la alineatul (3), instituțiile pot măsura scadența unei tranșe (MT) potrivit uneia dintre următoarele metode:

(a) scadența medie ponderată a plăților contractuale datorate în cadrul tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t \Big/ \sum_t CF_t,$$

unde CF_t reprezintă toate plățile contractuale (principal, dobânzi și comisioane) care trebuie plătite de către debitor în perioada t; sau

(b) scadența legală finală a tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

unde ML reprezintă scadența legală finală a tranșei.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile utilizează numai scadența legală finală a tranșei pentru a determina scadența acesteia (MT) în conformitate cu alineatul (1) litera (b), atunci când plățile contractuale datorate în cadrul tranșei sunt condiționate sau dependente de performanța reală a expunerilor-suport.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), la stabilirea scadenței unei tranșe (MT) se aplică, în toate cazurile, o limită minimă de un an și o limită maximă de cinci ani.

(4) În cazul în care o instituție poate ajunge să suporte, ca urmare a contractului, pierderi potențiale derivate din expunerile-suport, instituția stabilește scadența poziției din securitizare ținând seama de termenul de scadență cel mai îndepărtat al acestor expuneri-suport. În cazul expunerilor reînnoibile, se aplică cea mai îndepărtată scadență reziduală posibilă din punct de vedere contractual care ar putea fi adăugată în cursul perioadei de reînnoire.

SUBSECȚIUNEA 3
METODELE DE CALCUL AL CUANTUMURILOR PONDERATE LA RISC ALE EXPUNERILOR

Articolul 258

Condițiile de utilizare a abordării bazate pe modele interne de rating (SEC-IRBA)

(1) Instituțiile utilizează abordarea SEC-IRBA pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) poziția în cauză se bazează pe un portofoliu IRB sau pe un portofoliu mixt, cu condiția ca, în acest din urmă caz, instituția să fie în măsură să calculeze K_{IRB}

în conformitate cu secțiunea 3 pentru cel puțin 95 % din cuantumul ponderat la risc al expunerii-suport;

(b) au fost puse suficiente informații la dispoziția publicului în ceea ce privește expunerile-suport din securitizare pentru ca instituția să poată calcula K_{IRB} și

(c) instituția nu a fost împiedicată să utilizeze SEC-IRBA pentru o anumită poziție din securitizare în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente pot să interzică, de la caz la caz, utilizarea SEC-IRBA pentru securitizările care prezintă caracteristici foarte complexe sau riscante. În acest sens, pot fi considerate caracteristici extrem de complexe sau riscante următoarele:

(a) îmbunătățirea calității creditului care poate fi afectată din alte motive decât cele legate de pierderile aferente portofoliului rezultate din neplata principalului sau a dobânzii;

(b) portofoliile de expuneri-suport care prezintă un grad ridicat de corelație internă ca urmare a unor expuneri concentrate asupra unui anumit sector sau asupra unei anumite zone geografice;

(c) tranzacțiile în cazul cărora rambursarea pozițiilor din securitizare depinde în mare măsură de determinanți de risc care nu sunt reflectați în K_{IRB} sau

(d) o repartizare a pierderilor extrem de complexă între tranșe.

Articolul 259

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării SEC-IRBA

(1) Conform abordării SEC-IRBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$RW = 1\,250\ \%$ unde $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(KIRB)}$ unde $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right]$$

unde $A < K_{IRB} < D$

unde:

K_{IRB} reprezintă cerința de capital aferentă unui portofoliu de expuneri-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

D reprezintă punctul de detașare, astfel cum este stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, astfel cum este stabilit în conformitate cu articolul 256,

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$

unde:

$p = \max [0,3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*MT)]$

unde:

N reprezintă numărul efectiv de expuneri din cadrul portofoliului de expuneri-suport, calculat în conformitate cu alineatul (4);

LGD reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare a portofoliului de expuneri-suport, ponderată în funcție de expunere, calculată în conformitate cu alineatul (5);

MT reprezintă scadența tranșei, stabilită în conformitate cu articolul 257;

parametrii A, B, C, D și E se stabilesc conform următorului tabel de corespondență:

		A	***B***	***C***	***D***	***E***
De tip wholesale	**De rang superior**, granular (N ≥ 25)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	De rang superior, negranular (N < 25)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0.07
	Altele decât cele de rang superior, granular (N ≥ 25)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Altele decât cele de rang superior, negranular (N < 25)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
De tip retail	**De rang superior**	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Altele decât cele de rang superior	0	0	–5,78	0,55	0,27

(2) În cazul în care portofoliul-suport IRB cuprinde atât expuneri de tip retail, cât și expuneri care nu sunt de tip retail, portofoliul se împarte într-un subportofoliu de tip retail și un subportofoliu care nu este de tip retail și, pentru fiecare subportofoliu în parte, se estimează câte un parametru p distinct, precum și parametrii de intrare corespunzători N, K_{IRB} și LGD. Ulterior, se calculează un parametru p mediu ponderat pentru tranzacție, pe baza parametrilor p aferenți fiecărui subportofoliu și a dimensiunii nominale a expunerilor din fiecare subportofoliu.

(3) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în cazul unui portofoliu mixt, calculul parametrului p ține cont numai de expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB. Nu se ține seama în acest scop de expunerile-suport care fac obiectul abordării standardizate.

(4) Numărul efectiv de expuneri (N) se calculează după cum urmează:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

unde EAD_i reprezintă expunerea la riscul de nerambursare asociată celui de al i-lea instrument din portofoliu.

Expunerile multiple față de același debitor sunt consolidate și tratate ca o singură expunere.

(5) Pierderile medii în caz de nerambursare ponderate în funcție de expuneri se calculează după cum urmează:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

unde LGDi reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare (LGD) asociată tuturor expunerilor față de al i-lea debitor.

În cazul creanțelor achiziționate, atunci când riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor sunt gestionate în mod agregat în cadrul unei securitizări, valoarea LGD de intrare corespunde mediei ponderate a LGD pentru riscul de credit și unei LGD de 100 % pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. Ponderile de risc aplicate sunt cerințele individuale de capital IRB pentru riscul de credit și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. În acest scop, existența unui fond de rezervă unic sau [a unei supragarantări] pentru acoperirea pierderilor rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de nerambursare poate fi considerată o indicație a faptului că aceste riscuri sunt gestionate în mod agregat.

(6) În cazul în care proporția celei mai mari expuneri-suport din portofoliu (C1) nu depășește 3 %, instituțiile pot utiliza următoarea metodă simplificată pentru a calcula N și LGD medii ponderate în funcție de expuneri:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1}\right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\}\right)^{-1}$$

LGD = 0,50

unde

C_m reprezintă proporția din portofoliu care corespunde sumei celor mai mari expuneri m (de exemplu, o proporție de 15 % corespunde unei valori de 0,15), iar

m este stabilit de instituție.

Dacă nu este disponibil decât C_1, iar acest cuantum nu depășește 0,03, atunci instituția poate utiliza o valoare a LGD de 0,50 și o valoare a N de $1/C_1$.

(7) În cazul în care poziția se bazează pe un portofoliu mixt, iar instituția este în măsură să calculeze K_{IRB} pentru cel puțin 95 % din cuantumurile expunerilor-suport în conformitate cu articolul 258 alineatul (1) litera (a), instituția calculează cerința de capital pentru portofoliul de expuneri-suport după cum urmează:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

unde

d reprezintă procentajul din cuantumul expunerilor-suport pentru care banca poate calcula K_{IRB} în raport cu cuantumul tuturor expunerilor-suport, iar

K_{IRB} și K_{SA} sunt cele definite la articolul 255.

(8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat, instituția îi poate atribui respectivului instrument derivat o pondere de risc dedusă, echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 260

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-IRBA

Conform SEC-IRBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 259, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D*LGD + E \cdot MT)]$

Articolul 261

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe modele externe de rating (SEC-ERBA)

(1) Conform SEC-ERBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată conform prezentului articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	*Toate celelalte tipuri de rating*
Pondere de risc	15 %	50 %	100 %	1 250 %

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică ponderile de risc prevăzute în tabelul 2, ajustate, după caz, în funcție de scadența tranșelor (MT) în conformitate cu articolul 257 și cu alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu alineatul (5):

Tabelul 2

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M_T)		*Scadența tranșei (M_T)*	
	1 an	*5 ani*	*1 an*	*5 ani*
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Pentru a determina ponderea de risc pentru tranșele a căror scadență (MT) este cuprinsă între 1 și 5 ani, instituțiile utilizează o interpolare liniară între ponderile de risc aplicabile unei scadențe de un an și, respectiv, ponderile de risc aplicabile unei scadențe de cinci ani, în conformitate cu tabelul 2.

(5) Pentru a determina densitatea tranșelor, instituțiile calculează ponderea de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior după cum urmează:

RW = [RW după ajustarea în funcție de scadență conform alineatului (4)] · [1 – min(T; 50 %)]

unde

T = densitatea tranșei, măsurată ca D – A

unde

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

(6) Ponderii de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior conform alineatelor (3)-(5) i se aplică un prag de 15 %. În plus, ponderea de risc rezultată nu trebuie să fie mai mică decât ponderea de risc care corespunde unei tranșe ipotetice de rang superior din cadrul aceleiași securitizări, având aceeași evaluare a creditului și aceeași scadență.

(7) În scopul utilizării ratingurilor deduse, instituțiile atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating un rating dedus, echivalent cu evaluarea creditului unei poziții de referință care beneficiază de rating și îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) poziția de referință este de rang egal, în toate privințele, cu poziția din securitizare care nu beneficiază de rating sau, în lipsa unei poziții de rang egal, poziția de referință este imediat subordonată poziției care nu beneficiază de rating;

(b) poziția de referință nu beneficiază de garanții din partea unor terți și nici de alte îmbunătățiri ale calității creditului de care nu dispune poziția ce nu beneficiază de rating;

(c) scadența poziției de referință este egală sau posterioară scadenței poziției care nu beneficiază de rating;

(d) orice rating dedus este actualizat permanent pentru a reflecta eventualele modificări ale evaluării creditului poziției de referință.

Articolul 262

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-ERBA

(1) Potrivit abordării SEC-ERBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 261, sub rezerva modificărilor prevăzute la prezentul articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Pondere de risc	10 %	35 %	70 %	1 250 %

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7), ponderile de risc aplicate sunt stabilite în tabelul 4, ajustate în funcție de scadența tranșelor (MT) în conformitate cu articolul 257 și cu articolul 261 alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu articolul 261 alineatul (5):

Tabelul 4

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M_T)		*Scadența tranșei (M_T)*	
	1 an	*5 ani*	*1 an*	*5 ani*
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Articolul 263

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate (SEC-SA)

(1) Potrivit abordării SEC-SA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, astfel cum este calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

RW = 1 250 % unde $D \leq K_A$

RW = 12,5· $K_{SSFA(KA)}$ unde $A \geq K_A$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$$ unde $A<K_A<D$

unde:

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

K_A este un parametru calculat în conformitate cu alineatul (2)

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$a = -(1 / (p * K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max (A - K_A; 0)$

p = 1 pentru o expunere din securitizare care nu este o expunere din resecuritizare

(2) În sensul alineatului (1), K_A se calculează după cum urmează:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

unde:

K_{SA} este cerința de capital aferentă portofoliului-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

W = raportul dintre suma dintre cuantumul nominal al expunerilor-suport în stare de nerambursare și cuantumul nominal al tuturor expunerilor-suport. În acest scop, o expunere în stare de nerambursare înseamnă o expunere-suport care prezintă una dintre următoarele caracteristici: (i) este restantă de peste 90 de zile; (ii) face obiectul unei proceduri de faliment sau de insolvență; (iii) face obiectul unei proceduri de executare silită sau al unei proceduri similare sau (iv) se află în stare de nerambursare în conformitate cu documentația aferentă securitizării.

Dacă o instituție nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a 5 % sau mai puțin din expunerile-suport din portofoliu, instituția poate utiliza abordarea SEC-SA, sub rezerva următoarei ajustări în calculul K_A:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{\text{EAD Total}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{\text{EAD Total}}$$

Dacă instituția nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a peste 5 % din expunerile-suport din portofoliu, poziția din securitizare trebuie să beneficieze de o pondere de risc de 1 250 %.

(3) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat, instituția îi poate atribui respectivului instrument derivat o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul prezentului alineat, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu poziția instrumentului financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 264

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-SA

Potrivit abordării SEC-SA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 263, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

p = 0,5

Articolul 265

Sfera de aplicare și cerințele operaționale aferente abordării bazate pe evaluări interne (IAA)

(1) Instituțiile pot calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile care nu beneficiază de rating în cadrul programelor ABCP potrivit abordării IAA, în conformitate cu articolul 266, în cazul în care autoritățile lor competente le-au acordat aprobarea în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente pot acorda instituțiilor aprobarea de a utiliza IAA în cadrul unei sfere de aplicare bine definite, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) toate pozițiile din titluri pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt poziții care beneficiază de rating;

(b) evaluarea internă a calității creditului poziției reflectă metodologia de evaluare accesibilă publicului și aplicată de către una sau mai multe instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) pentru atribuirea de ratinguri pozițiilor din securitizare sau expunerilor-suport de același tip;

(c) procesul de evaluare internă a instituției este cel puțin la fel de prudent ca evaluările accesibile publicului ale ECAI care au acordat un rating extern titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP, în special în ceea ce privește factorii utilizați în simularea de criză și alte elemente cantitative relevante;

(d) metodologia de evaluare internă a instituției ține seama de toate metodologiile de rating relevante, accesibile publicului, ale ECAI care acordă un rating titlurilor emise în cadrul programului ABCP și prevede clase de rating care corespund evaluărilor creditului efectuate de ECAI. Instituția consemnează în evidențele sale interne o declarație explicativă care descrie modul în care au fost îndeplinite cerințele enunțate la prezenta literă și actualizează în mod regulat această declarație;

(e) instituția utilizează metodologia de evaluare internă în scopul gestionării interne a riscurilor, inclusiv în procesele sale de luare a deciziilor, de informare a conducerii și de alocare a capitalului intern;

(f) auditorii interni sau externi, o instituție externă de evaluare a creditului sau funcțiile interne de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției efectuează revizuiri periodice ale procesului de evaluare internă și ale calității evaluărilor interne ale calității creditului aferente expunerilor instituției față de un program ABCP;

(g) instituția monitorizează performanța ratingurilor sale interne în timp, pentru a evalua credibilitatea metodologiei sale de evaluare internă și ajustează, după caz, această metodologie, atunci când performanța expunerilor diferă în mod regulat de cea indicată de ratingurile interne;

(h) programul ABCP include standarde de subscriere și de gestionare a pasivelor sub formă de ghiduri pentru administratorul programului referitoare, cel puțin, la următoarele aspecte:

(i) criteriile de eligibilitate a activelor, sub rezerva dispozițiilor de la litera (i);

(ii) tipul și valoarea monetară a expunerilor care decurg din furnizarea unor facilități de lichiditate și din îmbunătățirea calității creditului;

(iii) distribuția pierderilor între pozițiile din securitizare în cadrul programului ABCP;

(iv) separarea din punct de vedere juridic și economic a activelor transferate de entitatea care le vinde;

(i) criteriile de eligibilitate a activelor din cadrul programului ABCP prevăd cel puțin:

(i) excluderea achiziționării activelor care înregistrează întârzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;

(ii) limitarea concentrărilor excesive ale riscurilor față de un singur debitor sau o singură zonă geografică;

(iii) limitarea scadenței activelor care urmează să fie achiziționate;

(j) se efectuează o analiză a riscului de credit și a profilului de activitate al vânzătorului activului, care cuprinde, cel puțin, o evaluare a următoarelor aspecte legate de vânzător:

(i) performanța sa financiară trecută și previziuni privind performanța sa viitoare;

(ii) poziția sa curentă pe piață și previziuni pentru competitivitatea sa viitoare;

(iii) efectul de levier, fluxul de numerar, rata de acoperire a dobânzilor și ratingul datoriei;

(iv) standardele de subscriere, capacitatea de administrare a creditelor și procesele de colectare a debitelor;

(k) programul ABCP prezintă politici și procese de colectare a debitelor care țin seama de capacitatea operațională și de calitatea creditului administratorului de credite și cuprinde elemente care diminuează riscurile legate de performanța vânzătorului și a administratorului de credite. În sensul prezentei litere, riscurile legate de performanță pot fi diminuate prin fixarea de praguri de declanșare bazate pe calitatea actuală a creditului vânzătorului sau a administratorului de credite, pentru a evita orice confuzie între fonduri în cazul în care vânzătorul sau administratorul de credite intră în stare de nerambursare;

(l) estimarea agregată a pierderilor aferente unui portofoliu de active care poate fi achiziționat în cadrul programului ABCP ține seama de toate sursele de riscuri potențiale, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor;

(m) dacă îmbunătățirea calității creditului furnizată de vânzător este dimensionată numai pe baza pierderilor aferente creditului, iar riscul de diminuare a valorii creanțelor este semnificativ pentru respectivul portofoliu de active, programul

ABCP cuprinde o rezervă separată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor;

(n) nivelul necesar de îmbunătățire a calității creditului în cadrul programului ABCP este calculat ținând seama de informațiile istorice înregistrate pe parcursul mai multor ani, incluzând pierderile, incidentele de plată, diminuarea valorii creanțelor și viteza de rotație a creanțelor;

(o) programul ABCP include caracteristici structurale în achiziționarea expunerilor pentru a diminua riscurile potențiale de deteriorare a calității creditului aferente portofoliului-suport. Aceste caracteristici pot cuprinde praguri de închidere specifice unui portofoliu de expuneri;

(p) instituția evaluează caracteristicile portofoliului-suport de active, cum ar fi media ponderată a scorului său de credit, identifică orice concentrare a riscurilor asupra unui singur debitor sau a unei singure zone geografice și stabilește nivelul de granularitate al portofoliului de active.

(3) În cazul în care revizuirea prevăzută la alineatul (2) litera (f) este asigurată de funcțiile de audit intern, de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției, aceste funcții trebuie să fie independente de funcțiile interne ale instituției legate de gestionarea programului ABCP și a relațiilor cu clienții.

(4) Instituțiile care au obținut aprobarea de a utiliza abordarea IAA nu revin la utilizarea altor metode pentru pozițiile care se încadrează în sfera de aplicare a abordării IAA, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că are motive întemeiate pentru a proceda astfel;

(b) instituția a primit aprobarea prealabilă în acest sens a autorității competente.

Articolul 266

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IAA

(1) Conform abordării IAA, instituția încadrează poziția care nu beneficiază de rating în programul ABCP în una din clasele de rating prevăzute la articolul 265 alineatul (2) litera (d), pe baza evaluării sale interne. Poziției i se atribuie un rating derivat, care este identic cu evaluările creditului corespunzătoare acelei clase de rating, astfel cum se prevede la articolul 265 alineatul (2) litera (d).

(2) În momentul în care este atribuit pentru prima dată, ratingul derivat în conformitate cu alineatul (1) se situează cel puțin la nivelul ratingului corespunzător investițiilor cu risc scăzut și este considerat ca fiind o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 261 sau cu articolul 262, după caz.

SUBSECȚIUNEA 4
PLAFOANE PENTRU POZIȚIILE DIN SECURITIZARE

Articolul 267

Ponderea de risc maximă pentru pozițiile din securitizare de rang superior: abordarea de tip „look-through”

(1) O instituție care cunoaște în orice moment compoziția expunerilor-suport poate atribui poziției din securitizare de rang superior o pondere maximă de risc egală cu ponderea de risc medie ponderată care ar fi aplicată expunerilor-suport în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate.

(2) În cazul portofoliilor de expuneri-suport pentru care instituția utilizează exclusiv abordarea standardizată sau abordarea IRB, ponderea maximă de risc este egală cu ponderea de risc medie ponderată în funcție de expuneri care s-ar aplica expunerilor-suport în conformitate cu capitolul 2 sau, respectiv, cu capitolul 3, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

În cazul portofoliilor mixte, ponderea maximă de risc se calculează după cum urmează:

(a) dacă instituția aplică SEC-IRBA, părții aferente abordării standardizate și părții aferente abordării IRB din portofoliul-suport li se atribuie ponderea de risc corespunzătoare abordării standardizate și, respectiv, ponderea de risc corespunzătoare abordării IRB;

(b) dacă instituția aplică SEC-SA sau SEC-ERBA, ponderea maximă de risc pentru pozițiile din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată a expunerilor-suport calculată conform abordării standardizate.

(3) În sensul prezentului articol, ponderea de risc care s-ar aplica potrivit abordării IRB în conformitate cu capitolul 3 include raportul dintre pierderile așteptate și expunerile în stare de nerambursare ale expunerilor-suport, înmulțit cu 12,5.

(4) În cazul în care ponderea maximă de risc calculată în conformitate cu alineatul (1) antrenează o pondere de risc mai mică decât pragurile de ponderare a riscului prevăzute la articolele 259-264, după caz, se utilizează prima dintre acestea.

Articolul 268

Cerințele maxime de capital

(1) O instituție inițiatoare, o instituție sponsor sau orice altă instituție care utilizează SEC-IRBA ori o instituție inițiatoare sau o instituție sponsor care utilizează SEC-ERBA sau SEC-SA poate să aplice, pentru pozițiile din securitizare pe care le deține, o cerință maximă de capital echivalentă cu cerințele de capital care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 2 sau cu capitolul 3 în ceea ce privește expunerile-suport, dacă acestea nu ar fi fost securitizate. În sensul prezentului articol, cerința de capital aferentă abordării IRB include cuantumul pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri, calculată în conformitate cu capitolul 3, precum și cuantumul pierderilor neașteptate, multiplicat cu un factor de 1,06.

(2) În cazul portofoliilor mixte, cerința maximă de capital este determinată prin calcularea mediei ponderate în funcție de expuneri a cerințelor de capital pentru

părțile din expunerile-suport aferente abordării IRB și abordării standardizate, în conformitate cu alineatul (1).

(3) Cerința maximă de capital este rezultatul înmulțirii cuantumului calculat în conformitate cu alineatele (1) sau (2) cu factorul P calculat după cum urmează:

(a) pentru o instituție care deține una sau mai multe poziții din securitizare într-o singură tranșă, factorul P este egal cu raportul dintre cuantumul nominal al pozițiilor din securitizare pe care instituția le deține în tranșa vizată și cuantumul nominal al tranșei respective;

(b) pentru o instituție care deține poziții din securitizare în tranșe diferite, factorul P este egal cu proporția maximă a dobânzilor în cadrul diferitelor tranșe. În acest scop, proporția dobânzilor pentru fiecare dintre diferitele tranșe se calculează conform dispozițiilor de la litera (a).

(4) Atunci când se calculează cerința maximă de capital pentru o poziție din securitizare în conformitate cu prezentul articol, cuantumul integral al oricărui câștig rezultat din vânzare și al oricărei componente de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului ce rezultă din tranzacția de securitizare se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

SUBSECȚIUNEA 5
DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 269
Resecuritizări

(1) Pentru o poziție din resecuritizare, instituțiile aplică abordarea SEC-SA în conformitate cu articolul 263, cu următoarele modificări:

(a) W = 0 pentru orice expunere față de o tranșă din securitizare din cadrul portofoliului de expuneri-suport;

(b) p = 1,5;

(c) ponderea de risc rezultată este supusă unui prag de ponderare a riscului de 100 %.

(2) Parametrul K_{SA} pentru expunerile-suport din securitizare se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2.

(3) Cerințele maxime de capital prevăzute în subsecțiunea 4 nu se aplică pozițiilor din resecuritizare.

(4) Dacă portofoliul de expuneri-suport este alcătuit dintr-o combinație de tranșe din securitizare și alte tipuri de active, parametrul K_A este determinat ca fiind media, ponderată în funcție de expunerea nominală, a parametrilor K_A calculați separat pentru fiecare subgrup de expuneri în parte.

Articolul 270
Poziții de rang superior din securitizările IMM-urilor

O instituție inițiatoare poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare în conformitate cu articolul 260, 262 sau 264, după caz, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) securitizarea îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din [Regulamentul privind securitizarea], altele decât cele prevăzute la litera (a) de la respectivul alineat;

(b) poziția poate fi considerată ca fiind poziția din securitizare de rang superior;

(c) securitizarea se bazează pe un portofoliu de expuneri față de întreprinderi, cu condiția ca cel puțin 80 % dintre acestea să se încadreze, din punctul de vedere al soldului portofoliului, în categoria IMM-urilor, astfel cum sunt definite la articolul 501, la momentul inițierii securitizării;

(d) riscul de credit legat de pozițiile care nu au fost reținute de instituția inițiatoare este transferat prin intermediul unei garanții sau al unei contragaranții care respectă cerințele privind protecția nefinanțată a creditului prevăzute în capitolul 4 pentru tratarea riscului de credit conform abordării standardizate;

(e) garantul sau, după caz, contragarantul este administrația centrală sau banca centrală a unui stat membru, o bancă multilaterală de dezvoltare sau o organizație internațională, cu condiția ca expunerile față de garant sau față de contragarant să beneficieze de o pondere de risc de 0 % în temeiul dispozițiilor din partea a treia capitolul 2.

Articolul 270a
Pondere de risc suplimentară

(1) În cazul în care o instituție nu respectă, din neglijență sau omisiune, cerințele legate de orice aspect important prevăzut în capitolul 2 din [Regulamentul privind securitizarea], autoritățile competente impun o pondere de risc suplimentară proporțională, de cel puțin 250 % din ponderea de risc (limitată la 1 250 %), care se aplică pozițiilor corespunzătoare din securitizare în modul specificat la articolul 247 alineatul (6) sau, respectiv, la articolul 337 alineatul (3). Ponderea de risc suplimentară crește progresiv, cu fiecare încălcare ulterioară a dispozițiilor privind obligația de diligență. Autoritățile competente iau în considerare exceptările pentru anumite securitizări prevăzute la articolul 4 alineatul (4) din [Regulamentul privind securitizarea] prin reducerea ponderii de risc pe care altfel ar impune-o prin prezentul articol cu privire la o securitizare căreia i se aplică dispozițiile articolului 4 alineatul (4) din [Regulamentul privind securitizarea].

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește punerea în aplicare a alineatului (1) din prezentul articol, inclusiv prin prevederea măsurilor care trebuie luate în caz de încălcare a obligațiilor de diligență și de gestionare a riscurilor. ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

(3) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SECȚIUNEA 4
EVALUĂRILE EXTERNE ALE CREDITULUI

Articolul 270b

Utilizarea evaluărilor creditului elaborate de instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI)

Instituțiile nu pot utiliza evaluări ale creditului pentru a determina ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare în conformitate cu dispozițiile din prezentul capitol decât dacă respectiva evaluare a creditului a fost emisă sau aprobată de o instituție externă de evaluare a creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

Articolul 270c

Cerințe aplicabile evaluărilor creditului efectuate de instituțiile externe de evaluare a creditului

Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu secțiunea 3, instituțiile nu utilizează o evaluare a creditului efectuată de o ECAI decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) nu există nicio neconcordanță între tipurile de plăți luate în considerare în evaluarea creditului și tipurile de plăți la care instituția are dreptul conform contractului care dă naștere respectivei poziții din securitizare;

(b) ECAI publică evaluările creditului și informațiile referitoare la analiza pierderilor și a fluxurilor de numerar, la sensibilitatea ratingurilor față de modificările ipotezelor pe care se bazează respectivele ratinguri, inclusiv performanța expunerilor-suport, precum și informațiile referitoare la procedurile, metodologiile, ipotezele și elementele-cheie care stau la baza evaluărilor creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În sensul prezentei litere, informațiile sunt considerate a fi puse la dispoziția publicului dacă se publică într-un format accesibil. Informațiile care sunt puse numai la dispoziția unui număr limitat de entități nu se consideră a fi informații accesibile publicului;

(c) evaluările creditului sunt incluse în matricea de tranziție a instituției externe de evaluare a creditului;

(d) evaluările creditului nu se bazează sau se bazează parțial pe protecția nefinanțată furnizată de instituția însăși. În cazul în care o poziție se bazează, integral sau parțial, pe protecție nefinanțată, instituția tratează poziția respectivă ca și când ar fi o poziție care nu beneficiază de rating în vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru această poziție în conformitate cu secțiunea 3;

(e) instituția externă de evaluare a creditului se angajează să publice explicații privind modul în care performanța expunerilor-suport afectează evaluarea creditului.

Articolul 270d

Utilizarea evaluărilor creditului

(1) O instituție poate desemna una sau mai multe ECAI ale căror evaluări ale creditului să fie utilizate la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu acest capitol („ECAI desemnată”).

(2) O instituție utilizează evaluările creditului aferente pozițiilor sale din securitizare în mod coerent și neselectiv și respectă, în acest scop, următoarele cerințe:

(a) instituția nu utilizează evaluările creditului efectuate de o ECAI pentru pozițiile sale în unele tranșe și evaluările creditului efectuate de o altă ECAI pentru pozițiile sale în alte tranșe din cadrul aceleiași securitizări, care pot să beneficieze sau nu de un rating efectuat de prima ECAI;

(b) dacă o poziție face obiectul a două evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, instituția utilizează evaluarea creditului mai puțin favorabilă;

(c) dacă o poziție face obiectul a cel puțin trei evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, se utilizează cele mai favorabile două evaluări ale creditului. Dacă cele mai favorabile două evaluări sunt diferite, se utilizează cea mai puțin favorabilă dintre acestea;

(d) o instituție nu solicită în mod activ retragerea ratingurilor mai puțin favorabile.

(3) În cazul în care expunerile-suport ale unei securitizări beneficiază de o protecție a creditului eligibilă, totală sau parțială, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, iar efectul acestei protecții este reflectat în evaluarea creditului unei poziții din securitizare efectuată de către o ECAI desemnată, instituția utilizează ponderea de risc asociată cu respectiva evaluare a creditului. Dacă protecția creditului menționată în prezentul alineat nu este eligibilă în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, nu se ține seama de evaluarea creditului, iar poziția din securitizare este tratată ca o poziție ce nu beneficiază de rating.

(4) Dacă o poziție din securitizare beneficiază de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, iar efectul acestei protecții a fost reflectat în evaluările creditului efectuate de către o ECAI desemnată, instituția tratează poziția din securitizare ca și când ar fi o poziție ce nu beneficiază de rating și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4.

Articolul 270e

Punerea în corespondență a securitizărilor

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să pună în corespondență, în mod obiectiv și coerent, nivelurile de calitate a creditului prevăzute în prezentul capitol și evaluările creditului relevante stabilite de toate instituțiile externe de evaluare a creditului. În sensul prezentului articol, ABE efectuează, în special:

(a) o distincție între gradele de risc relative exprimate de fiecare evaluare;

(b) ia în considerare factori cantitativi precum ratele de nerambursare sau de pierdere și performanța istorică a evaluărilor creditului efectuate de fiecare ECAI pentru diferite clase de active;

(c) ia în considerare factori calitativi precum gama de tranzacții evaluate de ECAI, metodologia sa și semnificația evaluărilor creditului pe care le efectuează, în

special dacă aceste evaluări țin seama de pierderile așteptate sau de prima pierdere în EUR , precum și de plata fără întârziere a dobânzilor sau de plata finală a dobânzilor;

(d) urmărește asigurarea faptului că pozițiile din securitizare cărora le este aplicată aceeași pondere de risc pe baza evaluărilor creditului efectuate de ECAI prezintă grade de risc de credit echivalente.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) Articolul 337 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 337

Cerința de fonduri proprii pentru instrumentele care sunt poziții din securitizare

(1) Pentru instrumentele din portofoliul de tranzacționare care sunt poziții din securitizare, instituția aplică pozițiilor sale nete, calculate în conformitate cu articolul 327 alineatul (1), o pondere egală cu 8 % din ponderea de risc pe care instituția ar aplica-o poziției din afara portofoliului de tranzacționare, conform părții a treia titlul II capitolul 5 secțiunea 3.

(2) Atunci când determină ponderile de risc în sensul alineatului (1), o instituție poate estima probabilitatea de nerambursare și pierderile în caz de nerambursare pe baza unor estimări rezultate dintr-o abordare IRC a unei instituții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific aferent instrumentelor de datorie. Această alternativă poate fi utilizată doar cu aprobarea autorităților competente, care se acordă dacă respectivele estimări îndeplinesc cerințele cantitative pentru abordarea IRB prevăzute la titlul II, capitolul 3.

În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri privind utilizarea estimărilor probabilității de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare ca date de intrare atunci când aceste estimări se întemeiază pe o abordare IRC.

(3) În cazul pozițiilor din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 247 alineatul (6), se aplică 8 % din ponderea de risc totală.

(4) Instituția însumează pozițiile sale ponderate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, pentru a calcula cerința referitoare la fondurile sale proprii pentru acoperirea unui risc specific, cu excepția pozițiilor din securitizare cărora li se aplică dispozițiile articolului 338 alineatul (4).

(5) În cazul în care instituția inițiatoare a unei securitizări tradiționale nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului menționate la articolul 244, instituția inițiatoare include expunerile-suport din securitizare în

calculul său referitor la cerința de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate.

În cazul în care instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului menționate la articolul 245, instituția inițiatoare include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerințele de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate și nu ține seama de efectul securitizării sintetice în scopul protecției creditului.”

(9) Partea a cincea este eliminată.

(10) La articolul 456 alineatul (1), se adaugă următoarea literă (k):

(a) modificarea dispozițiilor referitoare la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor din securitizare, astfel cum sunt prevăzute la articolele 247-270a, pentru a ține seama de evoluția sau de modificările aduse standardelor internaționale privind securitizările.

(11) La articolul 457, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

(a) „cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din securitizare prevăzute la articolele 242-270a”.

(12) Se introduce următorul articol 519a:

„Articolul 519a

Raport

În termen de cel mult 3 ani de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea dispozițiilor din partea a treia titlul II capitolul 5, prin prisma evoluției situației de pe piețele securitizărilor. În special, raportul evaluează impactul ierarhiei metodelor prevăzută la articolul 254 asupra activităților de emitere și de investiții desfășurate de către instituții pe piețele securitizărilor din Uniune, precum și efectele acesteia asupra stabilității financiare a Uniunii și a statelor membre.

Articolul 2

Dispoziții tranzitorii referitoare la pozițiile din securitizare în sold

În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la [data prevăzută la articolul 3 alineatul (2)/data fixă], instituțiile pot continua să aplice dispozițiile prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 5 și la articolul 337 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la 31 decembrie 2019 în versiunea aplicabilă la data de [ziua anterioară datei prevăzute la articolul 3 alineatul (2)], cu condiția ca instituția:

(a) să își notifice intenția de a aplica prezentul articol autorității competente până cel târziu la [data fixă];

(b) să aplice prezentul articol tuturor pozițiilor din securitizare în sold pe care instituția le deține la [data prevăzută la articolul 3 alineatul (2)/data fixă].

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică începând cu [data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*